

Tengernek Csillaga

2011. szept.–okt.
XVI/5. szám

Mária korszakának lapja

Ára: 290,- Ft

Márianosztra – Magyarok Nagyszónya kegykép

Katolikus Egyházunk ma is megkívánja tőlünk, hogy a szentmise ordináriumát, a válaszokat, valamint az alapvető imádságokat az Egyház anyanyelvén, latinul is ismerjük és imádkozzuk. Ennek jegyében a Tengernek Csillagában 2010. szeptembertől új sorozatot indítottunk, melyben ismertetjük az alapvető imádságainkat és azok latin szövegét. Most az Isten Báránya kerül sorra.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.
Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.
Beāti qui ad cenam Agni vocāti sunt.

Dómine, non sum dignus,
ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo
et sanábitur ánima mea.

Corpus Christi.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.
Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.
Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit:
adj nekünk békét.
Íme, az Isten Báránya, íme, aki elveszi a világ bűneit.
Boldogok, akiket meghív asztalához (Jézus, az Isten Báránya.)

Uram, nem vagyok méltó,
hogy hajlékomba jöjj,
hanem csak egy szóval mondd,
és meggyógyul az én lelkem.

Krisztus teste.

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiaiag lektorálta: Bocsa József, piarista

Tartalomjegyzék

Íme az Isten Báránya.....	1
Prohászka Ottokár: Bethániától a Golgotáig.....	2
És megnyílt a szemük.....	6
Ranjith bíboros betiltotta a kézbeáldoztatást.....	7
Ewa Allan: Fogadjunk örökbe egy papot!.....	8
Európa társvédőszenstje.....	10
Az Úr anyala.....	11
Láncszem az emberek között.....	13
Megtéréstől a misztikus látomásokig.....	14
Legyetek Isten hírnökei az emberek között.....	15
Istennel való mélyebb barátság.....	16
Barátom-e Jézus?.....	18
Keresd a megaláztatást.....	19
Ne félj kicsiny nyáj!.....	22
Mária-kegyhelyek	
Márianosztra.....	24
Mária Korszaka	
Gobbi atya meghalt.....	26
Rózsafüzér	
Lourdes-i zarándoklatunk.....	34
Vegyetek rész fájdalmamban!.....	35

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcsillaga.hu

E-mail: info@tengernekcsillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: Lourdesi kegyzobor

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, illetve e-mailen és megvásárolható a templomokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Íme az Isten Báránya

Az **Isten Báránya** (latinul *Agnus Dei*) az Úr Jézus Krisztusnak a kereszttáldozatra utaló neve. Az Evangéliumban ezt a megszólítást Keresztelő Szent János használta, amikor látta, hogy az Úr Jézus feléje tart: „*Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit. Róla mondtam: a nyomomba lép valaki, aki nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. Én sem ismertem, de azért jöttem vízzel kereszttelni, hogy megismertessem Izraellel.*” (Jn 1,29-31) Ezzel a Keresztelő jövődölést fogalmazott meg Jézus üdvösséget szerző haláláról. Nyilvánvalóvá tette, hogy a húsvéti bárány Krisztus előképe, aki tulajdon véérével fogja megmenteni azokat, akik hisznek benne. Amint Péter apostol írja első levelében: Krisztusnak, a hibátlan és szeplőtelen báránynak drága vére váltotta meg a világot (1Pét 1,19). János apostol elmondja, hogy Krisztus azért jött, hogy elvegye a bűnöket, az egész világ bűnét, engesztelő áldozat révén (vö. 1Jn 3,5). A Jelenések könyvében a szeretett tanítvány 27-szer nevezi „Báránynak” az Isten Fiát.

A János evangéliumán alapuló invokációt először litániákban, később a Glóriában mondták. A szentmisébe I. Sergius pápa (687-701) vette át 700 körül. Kezdetben mindaddig énekelték, míg a pap az áldoztatáshoz megtörte a szentostyát. Háromszori ismétlése, amely a Szentháromságra utal, a 9. századtól vált általánossá. Záradéka (*irgalmaz nekünk*) harmadszorra a 10. századtól lett az ismert *adj nekünk békét*. Gyászmisékben a harmadik záradék a 11. századtól *Dona eis requiem* kétszer, amihez harmadik alkalommal »*sempiternam*« járul (*Adj nekik »örök« nyugodalmat*), amit a hagyományos misekönyv 1965-ös kiadása is megőrzött, a modern liturgia azonban már nem vett át.

Az *Agnus Dei* a szentmise ordináriumának utolsó tétele, a szentáldozáshoz való előkészületi imádságok egyike. Annak tudatában mondjuk, teljes hittel, hogy az oltáron ott van Isten Báránya. A záradék mondásakor, irgalomért esdekelve a kezünket összezárt, egyenes ujjakkal újra és újra a mellkasunkra fektetjük, mintegy háromszor magunkra mutatva.

Az *Agnus Dei* elmondását először a pap áldozása követi. A pap két szín alatt áldozik. Mindezt halk imával kíséri. Hagyományos rítusban a *Dómine, non sum dignus*-t először a pap mondja el háromszor, első szavait mindig kiséssel emeltebb hangon, melyre egyszer, kétszer, majd háromszor csenget a ministráns. A pap áldozása után a ministránsok a hagyományos rítusban az oltár lépcsőjén meghajolva elkezdik a *Confiteort*, amit a hívek velük együtt mondanak. A *Confiteor* elhangzása után a ministránsok és a hívek meghajolva maradnak a feloldozás végéig. A pap a hívek bűnvallomása után megadja a

feloldozást (két imával), amire a hívek mind a kétszer *Amen*-nel válaszolnak. A modern liturgiában ez a bűnvallomás elmarad.

Mind a hagyományos, mind a modern rítusban ezt követően a pap felmutatja az Oltáriszentséget e szavak kíséretében: *Ecce Agnus Dei (Íme, az Isten Báránya)*.

Ezután a hívők – hagyományos rítusban háromszor, a modern forma szerint egyszer – kissé meghajolva megismétlik a kafarnaumi százados (vö. Mt 8,8) imáját: *Dómine, non sum dignus... (Uram, nem vagyok méltó...)*, mialatt kezüket összezárt, egyenes ujjakkal a mellükre helyezik.

Ezt követően a hívek fölállnak és szentáldozáshoz járulnak. Az Oltáriszentségben az istensége és embersége szerint is teljesen és valóságosan jelenlevő Feltámadottat a hívők a lehető legnagyobb hódolattal, teljes testi-lelki összeszedettségben veszik magukhoz: lehetőség szerint a szentélyre-kesztőhöz térdelve, nyelvükre és – a hagyományos forma szerinti misében – csendben fogadják.

Fülep Dániel

Bethániától a Golgotáig

Prohászka Ottokár

Élet-közösség Krisztussal

A vendégség a jóbarátságnak, vagyis az életközösségnek jele. Együtt eszünk, együtt élünk. Az Úrvacsora is élet-közösséget jelent Krisztussal. Nevezetesen három irányban.

Közösség az élni akaró, életet megújítani és kiárasztani akaró Krisztussal. Együtt élni s egyet élni akarok veletek; önmagam életét, az erős, isteni életet vágyom átélni bennetek. Ez erős életnek nem fűzfákra akasztott lant a szimboluma; nem idegen Eufrátok folyóvizét nézi; nem nyögés az éneke, hanem lélek, örvendező, öntudatos odaadás és vállalkozó szellem tölti el s lelkében fakadnak vizei, könnyeiben fürdik s önlelkének dagályán emelkedik. – Ezt az odaadást kezdem tisztuláson; ez a durva munka, mely az Isten gondolatait belém vezeti, ezt folytatom gyakorlati, hűséges szereteten, melyben átadom ugyan magamat, de ugyanakkor visszanyerem magamat. Odaadom lelkemet Istennek és erővel, lélekkel, érzéssel megtöltve kapom vissza. Istent élem át, hogy annál erőteljesebben s tevékenyebben éljek.

Közösség a halálba induló Krisztussal. Beleszövődik az Eucharistia szellemébe az árny, az árulás, az élet keserve, az olajfák árnyékában vért izzadó Krisztus képe, vérfoltok és kereszt. Ez temperamentuma az Úrvacsorának. A

Mester, kit a kereszt hív, magához inti keresztre s szenvedésre még nem érett fiait. Biztat; jertek közelebb; egy-egy hulláma kínszenvedésének végig söpör lelkünkön és megborzaszt. Úgy ülünk körülötte, mint a vértanú-jelöltek a Kolosseum padjain; le kell ereszkednünk nekünk is ez arénára; minél inkább ereszkedünk, annál közelebb van hozzánk a szenvedő Krisztus; megcsap és megittasít szelleme; a szeretet áldozatot hoz!

Közösség a föltámadásra induló Krisztussal. Ha valaki meghalni készül szeretetből, annak nagyon kell élni s aki nagyon él, az a halálban sem hal meg végleg. A szeretet nem halni tanít, s ha halált kíván, a több életért teszi. Himnusza az élet, virága az öröm és lendület. A halált tehát szintén az újjászületésért szenved. Meghalni Krisztussal, mindig újjászületést, különb életet, fölvirágzást, megújulást jelent. – Ez az önmegtagadás filozófiája; lefogni az életet, mint a hegyekről vágató vizet, hogy magasabbra szökelljen.

Gazdag életnek forrása

Mi a mélyebb és gazdagabb életet keressük, melyet a Szentírás kifejezései ígérnek nekünk: „*Lignum vitae, verbum vitae, corona vitae, panis vitae, semen vitae*” s ennek nyitja az egyesülés Krisztussal. Ez egyesülésre figyelmeztet az Eucharistiában a Kenyér színe: egyetek, de vigyázzatok, hogy az evés csak jel, mely egyesülést sürget, egyesülést, ahogy a lelkek egyesülnek, ha egyet gondolnak és egyet éreznek. Mi az Úrvacsora? A lelkek egyesülése a gondolatok közösségében, szívek összeforrása az érzelmek egységében. Az igazi szent áldozás Krisztus gondolataival való töltekezés, Krisztus érzelmeitől való fölgyulladás, Krisztus hasonmásának kiverődése a szemem, homlokodon, ajakodon, beszéden, szereteten, életben, az egész életben, az egész emberben. Áldozni úgy kell, hogy az ember a lelkét eltölti az Úr Jézus gondolataival, hogy képét soha el ne felejtse. Megnyugtató és élvezetes kontempláció! Én nézem őt s Ő néz engem. Il me vise et je le vise. Valahányszor ily megnyugodva nézzük az Urat, lelkünk egyesül vele és megpihen benne.

Nézzük a Szentírásban a lélek megnyugvásának jeleneit, valóságos Úrvacsorajeleneit. Ott ül Bethániában Mária az Úr Jézus lábainál. Ez is Úrvacsora. Nem evés, hanem egyesülés. Mária szeme az isteni Megváltónak nemcsak szemébe, hanem lelkébe is elmerül, a szerető lélek megpihen jegyében. Pihenés a jegyében, ez is Úrvacsora. – Térjünk be Nagycsütörtök estéjén az Úrvacsora termébe. Az aggodó gondolatok ott elcsitulnak, s 11 lélek függ a Mesteren, ki értük imádkozik. Ez Úrvacsora. Nem a vacsora miatt, hanem a lelkeknek megnyugvása miatt, a Mesterben. – Nézzük a húsvét reggelét, ez Magdolnának Úrvacsorája. E kételkedő, reményeiben megtört lélek, hogyan tud egyesülni, hogyan tud megnyugodni

a Mester gondolataiban, azokban a győzelmes gondolatokban. – Tekintsük meg a húsvét délutánján az emmausi tanítványok útját; két ember, akik lemondtak reményeikről; hogy gyúlad fel s hogy nyugszik meg azután két ily kislelkű szív a nagy lélek közelében. Ez is Úrvacsora. És a húsvét estéje az egész apostoli gyülekezetnek Úrvacsorája. Nyugodjunk meg szentáldozásaink alkalmával az Úr Jézus biztató, győzelmes gondolataiban. Derítsük föl világi nézeteinket, gondolatainkat, sokszor meghasonlott, önmagával nem bíró lelkünket Jézus szívében.

Az Oltáriszentség nemcsak azért nyugtatja meg lelkünket, mert gondolatainkat Jézusban megpihentetjük, hanem azért is, mert hitünket rendkívül megerősíti. „Est enim memoria mirabilium.” Hitünk az Isten csodálatos műveivel áll szemben. Nagy emlék, melyben megújul Krisztus megtestesülése és szenvedése. Nagy emlék, amelyhez, az emberi lelkeknek annyi csodálatos tünete, az aszkézis annyi titka, az elragadtatások fölséges sora fűződik. „Est fidei mysterium!” A hit titka. Csodák alkotják, csodák kísérik e titkot. Ilyen a bolsanói csoda. A miséző pap kételkedett, vajon igazán van-e az Oltáriszentségben Krisztus Teste és Vére, és íme, Úrfelmutatáskor a bor a kehelyben piros vérré változott, felforrrott, kiömlött s elárasztotta az oltárt; ennek emlékére építette IV. Orbán pápa a fönséges orvietói dómot. De nem annyira ezek a csodák, mint inkább azok az eleven csodák, a bámulatos szentek, bizonyítják az Oltáriszentség valóságát, kik nem ettek más ételt, mint az Eucharistiát s kik oly erősek voltak, hogy legyőztek mindent. – Legyünk mi is az Eucharistia eleven bizonyítékai buzgó életünk által, melyet az Oltáriszentségből merítünk. Változzunk el tőle. A mi gondolataink „infirmæ providentiæ”, gyöngye, szürke gondolatok. Cseréljük ki azokat az Úr Isten gondolataival; az Oltáriszentségben, mint a tüzes bélyegzővel nyomja bele lelkünkbe. Mit menjek emberek után, akik ha nagy tehetségek is voltak, azzal a sóhajjal haltak el: „Több világosságot!” Ily lelki élet, akármily költemények fakadjanak belőle, akármily szobrot tudjon faragni, akármily színekben tudja rálehelni ideálját fára és vászonra, nekem nem imponál. Nekem az az élet kell, mely egész embert tud kialakítani.

Végül a tiszta érzés ózonos atmoszférája kell nekem. Szívünket kétféle szeretet foglalja le: Charitas e cupiditas. A cupiditas az alacsony érzéki szeretet. Le kell foglalnom szívemet szent szeretetben, hogy az a másik mohó, ösztönös indulat csökkenjen bennem. „Nutrimentum charitatis et imminutio cupiditatis...; ubi charitas, ibi cupiditas non est.” Mihelyt a szeretet, a tiszta charitas kigyullad, annak a másik lángnak tápja elfogy és a láng kialszik. „Castissima caro sopit concupiscentiam.” A legtisztább, a legszüziesebb test érintése a mi forró vérünk törvényét megtöri. Így kell áldozni, akkor az Oltáriszentség a gazdag életnek forrása lesz.

Krisztus örök áldozata.

Kell áldozat s Krisztus az.

Kell, most és mindig, míg bűnös földön Istent engesztelők járnak. A Végtelent így kell imádni...., megsemmisüléssel. Kezdet óta ez öntudat gyűjti meg a patriarkális oltárok tüzet; a teljes odaadást az elhamvasztás jelzi; a Golgotán pedig Jézus aja oda magát értünk teljesen, egészen. Kiönti a lelkét, a vérét és új kifejezése lesz annak, hogy Isten az Úr és minden s hogy őt imádni és szeretni s megbántott Fölségét minden áron meg kell engesztelni. Ez Jézus áldozatának lüktetése; lángoló Szíve végső megerőltetéssel lükteti az érzéseket az ő nagy, sebzett lázas, misztikus testébe.

Krisztus érző, imádó, engesztelő szíve a mi áldozatunk itt és most. Nehéz beletalálni magát ebbe a szegényes oltárok sokszor piszkos képei és összetakolt gyertyatartói alatt; könnyű volt a katakombák oltárain, hol a kövel letakart vértanú sírján állt a fakehely s mellette a kenyér. Nehéz beletalálnunk magunkat a hadaró, rongyos miseruhába öltözött pap mögött: könnyű volt a nikomédiai börtönben, hol a földreláncolt Lucián presbíter saját mellére tette a poharat és a kenyeret. Törj át hiteddel rongyon és látszaton; Krisztus van itt az áldozat érzelmeivel és ha beléje hatolsz, megcsap az a tüzes, vérparás, sejtelmes, titokzatos légkör. Te hozd le a Szent Szívet a fáradt, lelketlen környezetbe.

Áldozat a mise annak a lengyel papnak, ki Szibéria ólombányáiban, láncos lábbal, darócban áll a csepegő sziklánál és így imádkozik a bor és kenyér fölött, hogy „Vedd föl szent Atyám, mindenható Isten, ezt a szeplőtelen áldozatot”; lealázva, megbékülve, keserű kényszer alatt jól tudja megérteni Krisztus Szívéét. A nagy Szenvedő drága és kedves lesz neki. – Szent volt az a mise, melyet az Ausztráliába deportált foglyoknak titokban, éjjel szolgáltak s halálbüntetés sem tartotta őket távol tőle; érezték, hogy nagy és szent, amit ily áron vesznek és hogy többre került Krisztusnak. – Szent volt a mise Hunyadinak, Skander bégnak, Szobieszkinek, mielőtt megütköztek; érezték, hogy hősies erőfeszítéseknek itt fakad krisztusi forrása. – Szent volt a mise XVI. Lajosnak, mikor fogságának utolsó éjjelén, két óraker mutatott be! Reszketett a pap hangja, a csengetyű mintha halálharang lett volna s mily lemondással érezte a szegény király, hogy mi az áldozat. Ez áldozatot, a kenyeret, törik meg nekünk; e tüzes vérből, e keserves kehelyből juttatnak nekünk... „Az Úr halálát hirdetitek” ti misebemutatók, hogy ráképesítetek magatokat hasonló áldozatra. Az ő emlékezete lelket éleszt; életét, érzelmeit folytatni késztet. A misében Jézusban elmerülünk és szeretetét s kegyelmét magunkkal visszük haza; kell, hogy megérezzék rajtunk a tömjén- s a mirha-illatot napközben.

És megnyílt a szemük

*Mária Magdolna futva sietett a tanítványokhoz, de ők nem hittek neki.
Az emmauszi tanítványok hozták a hírt, de ők nem hittek nekik.*

Milyen érdekes a hit kérdése. Hiszen a tanítványok három éven át voltak Jézus mellett. Minden cselekedetét látták. Többször elmondta nekik, hogy megölik, de harmadnapra feltámad. És mégis, amikor meghal, szerte akarnak szédelni, újból munka, megélhetés után nézni (elmennek halászni). Láthatták a Szűzanya örömét, és hiába hozza a hírt egy asszony, hiába hozza a hírt két tanítvány, hogy feltámadt, ők mégsem tudtak hinni.

Kivételt képez János, aki a lepleket látva látott és hitt. Ez a kivétel a Golgotától datálódik, ahol őt Jézus a Szűzanyára bízta, és János megkapta, átvette Máriától a megelőlegező hit kegyelmét, melynek köszönhetően ő az egyedüli, aki a látottak hatására hitt, még mielőtt személyesen találkozott volna az átlényegült Megváltóval.

Lehetséges, hogy a tanítványok túlzottan közel voltak három éven át a testileg is köztük levő Jézushoz, és ezért nagyon nehéz volt nekik átlépni a hit küszöbét. Lehet, hogy csak egyszerűen az embertársuk szavának nem tudtak hinni.

Nekünk, akik a Szentírásból ismerjük Jézus egész életútját, eleve mindent kívülről látunk, talán kicsit könnyebb hinni. De ahogy magamat és a környezetemben, általam ismert embereket látom azért mégsem olyan egyszerű dolog a hit. Tudom, hogy kegyelmi ajándék, de a kegyelmi ajándékot mégiscsak az általam megküzdött, kiimádkozott dolgok alapján kapom, a semmittevés révén nem kaphatom.

Oly nehéz átlépni a komoly hit küszöbét. Az nyilván kevés, hogy mondogatom azt, hogy hiszek. Az alap kérdés, hogy legalább alkalmanként tud-e lángolni a hitem? Írva van a Szentírásban, hogy a hit által van lehetőségünk egyáltalán meggyógyulni, csak a hit által van lehetőségünk a természet törvényeinek alkalmi felülírására, csodákra. És ezt az égre nyitott, szívből jövő hitet oly nehéz megkapni, oly nehéz életben tartani. De csak ez a hit az, ami megmozgat sok mindent.

Mi kell ehhez? Mi kell ahhoz, hogy megnyíljon a szemem, hogy tisztán hinni tudjak Jézus végtelen erejében, végtelen szeretetében, csodálatos közreműködésében a hétköznapijaimban, az ünnepnapjaimban? Mi kell ahhoz, hogy napi szinten olyan kapcsolatot tudjak kiépíteni Vele, hogy megkaphassam ezt a csodálatos ajándékot, mely hegyeket mozgat?

Valószínűleg egy teljesen istenre hagyatkozó élet, mely minden rezdülésében Vele, Jézussal akar kapcsolatban lenni, akár vásárolok, akár mosogatok, akár

utazom a járművön, akár a munkahelyemen a feladatokat végzem, akár kikapcsolodom... Az Istenben, Istennel cselekvés, pihenés, létezés nagyon nehéz feladat a hétköznapi ember számára, hiszen az élet forgataga mindig el-el terel Tőle. Mégis erre kell törekednünk nap mint nap. Isten adjon erőt ehhez mindannyiunknak!

Jánossy Gábor

Ranjith bíboros betiltotta a kézbeáldoztatást

S. Em. Albert Malcolm Ranjith, a Sri Lanka-i Colombo bíboros érseke a kormányzata alá tartozó egyháztartományban betiltotta a kézbeáldoztatást. Az elődje által hozott vonatkozó összes engedményeket (indultum) visszavonta, és elrendelte, hogy a korábban lerombolt áldoztató rácsokat minden szentélyben állítsák vissza.

Az 1947-ben született főpap 2005 és 2009 között a római Istentiszteletek Kongregációjának titkára volt. Őszentsége XVI. Benedek pápa 2010-ben hívta meg a Szent Kollégiumba, és a tavaly novemberi konzisztóriumon bíborossá kreálta. A magyar katolikus hívek számára is ismert lehet, hogy Ranjith érsek írt előszót *Athanasius Schneider* ORC püspök világhírű könyvéhez. A *Dominus est* (Az Úr az!) címet viselő mű a szentáldozás történetének hiteles, tömör áttekintésével mutatja be, hogy a Legméltóságosabb Oltáriszentségnek az imádattal teljes vétele volt mindig jellemző a tradícióban, vagyis a köteles hódolat a vételtől elválaszthatatlan. Kimutatja, hogy a kézbeáldoztatás modern formája nem rokonítható a sokat emlegetett őskeresztény gyakorlattal, amelynek hite és áhítata az Oltáriszentség legapróbb, még látható részecskéjét is gondosan óvta, és rámutat arra, hogy a térdelve és nyelvre áldozás évezredek szokása, amely nem véletlenül vált általánossá már a VII. században, az Eucharisztikus Krisztus szívünkbe fogadásának ma is a legméltóbb módja. A kiváló könyvet magyar nyelven a Szent István Társulat adta ki 2010-ben.

XVI. Benedek pápa a szentmiséin csak térdelve és nyelvre áldoztatja a híveket. A szentáldozás térdelve és nyelvre való fogadásának szorgalmazásával, és az áhítat és a tisztelet csökkenését előidéző engedmények visszavonásával Sri Lanka főpapja példát mutat arra, hogyan lehet tettekben is követni a Szentatya példamutatását, rációval egyúttal azon téves vélekedésre is, mi szerint az Oltáriszentség előtt való leborulás ősi katolikus gyakorlata pusztán csak az európai kultúrkör sajátja lenne.

Ranjith bíboros érsek támogatja a hagyományos római liturgia celebrálását. Továbbá olyan intézkedéseket is fogantatosított, az indiai kultúrkörben

igen elharapódzott azon szokás ellen, mely szerint a keresztény istentiszteletbe hindu és buddhista elemeket vesznek át.

Imádkozunk azért, hogy Ranjith bíboros érsekhez hasonlóan a mi főpapjaink is buzgón kövessék a Szentatya példáját és iránymutatását a Legméltóságosabb Oltáriszentség iránti kötelező hódolat gyakorlataiban, és segítsenek bennünket, reájuk bízott híveket abban, hogy a Szentségi Jézussal minél méltóbb módon találkozassunk!

Fülep Dániel

Fogadjunk örökbe egy papot!

Ewa Allan

Nemrég döbbsentem rá, hogy nem imádkozom elég rendszeresen a papokért, pedig Urunk és Szűzanyánk is kér erre. Két alkalmas imát is találtam egy amerikai kiadású könyvben. Az egyik általában a papokért, a másik egy bizonyos papért szól.

Bizonyára segíthetnénk papjainkon, ha valamennyien „örökbe fogadnánk” lelkiileg egy-egy papot, azaz rendszeresen imádkoznánk érte, természetesen az ő tudta nélkül.

Mindennap felajánlhatnánk érte valamely engesztelést vagy önmegtagadást, rózsafüzért és az alábbi imákat is. Milyen egyszerű lenne, ha e „lelki örökbefogadást” kiterjesztenénk minden papra!

Imádság az egész papságért

Ó Jézusom, te kicsinnyé aláztad magad az Oltáriszentségben, hogy Egyházad szeretetének forrása, középpontja és a lelkek erőssége légy. Felajánljuk Neked imánkat, cselekedeteinket és szenvedéseinket papjaidért, hogy Szent Szíved országáa egyre növekedjék.

Ó Jézusom, örök Főpap, isteni Áldozat, Te, aki az emberek iránti szeretetedben, Szent Szívedből ajándékoztad nekünk a papságot, áraszd el szereteteddel papjaidat!

Élj bennük, alakítsd őket a Te képmásodra! Tedd őket irgalmas eszközévé!

Cselekedj bennük és általuk, és add, hogy teljesen egyek lehessenek érnyeide követésében, hogy a Te Nevedben és Szentlelked erejével végezzék a rájuk bízott munkát a világ üdvösségéért!

Lelkünk Isteni Megváltója, nézd, milyen sokan alusznak még a tévedés sötétségében!

Vedd számba a szakadék szélére tévedt juhaidat; tekints a szegények, az éhezők, a tudatlanok és a gyengék tömegére, akik elhagyatottságukban sóhajtoznak! Térj vissza hozzánk Jézus, papjaid személyében!

Kelj valóban új életre bennük! Cselekedj általuk, újból haladj át a világon, taníts minket, bocsásd meg bűneinket, vigasztalj meg minket, hozz áldozatot értünk, újítsd meg a szeretet kötelékeit Isten Szíve és az emberek szíve között! Amen.

Imádság egy bizonyos papért

Ó, drága Szűzanyám, alázattal térdelek előtted, és arra kérek, eszközödj ki kedves fiad, N.N. atya számára mindazt a kegyelmet, amire szüksége van!

Szűzanyám, mennyire örült a lelked, amikor Istennek Szent Fia, a te Fiaddá lett! Örömdre kérek, eszközödj ki pap fiadnak a kegyelmet, hogy méltó módon mutassa be a szentmiseáldozatot, melyben hozzád hasonlóan Istent hozza a világra.

Szűzanyám, mennyire örült a lelked, amikor Fiadat hordozva meglátogattad Erzsébetet, és ő mint Isten Anyját üdvözölt téged! Örömdre kérek, eszközödj ki pap fiadnak a kegyelmet, hogy sok lélekhez elvihesse Jézusát! Hadd teljék el pap fiad lelke is azzal az örömmel, mely téged magasztaló énekekre indított.

Szűzanyám, mennyire örült a lelked, amikor a betlehemi szegénységben karjaidban ringattad drága Gyermekeidet! Örömdre kérek, eszközödj ki pap fiadnak a kegyelmet, hogy növekedjék Jézus iránti szeretete, megszabaduljon az anyagiasságtól és egyre inkább hasonlítson szegény és alázatos Mesterére!

Szűzanyám, mennyire örült a lelked, amikor isteni Fiadat felajánlottad Mennyei Atyjának a templomban! Örömdre kérek, eszközödj ki pap fiadnak azt a kegyelmet, hogy élete minden körülményében felismerje isteni Mestere jelenlétét, felismerje és szeresse szent akarátát, bármily módon nyilvánítja is ki!

Szűzanyám, mennyire elszomorodott a lelked, mialatt Jézus a Getszemáni kertben szenvedett! Lelked szomorúságára kérek, eszközödj ki pap fiadnak a kegyelmet, hogy le tudja győzni kísértéseit! Kérj bátorságot neki, hogy kitartson a megpróbáltatások idején!

Szűzanyám, mennyire elszomorodott a lelked, amikor Jézus az ostorcsapások alatt szenvedett. Lelked szomorúságára kérek, eszközödj ki pap fiadnak a testi-lelki tisztaság kegyelmét, hogy mindent el tudjon tűnni szenvedő Krisztusáért.

Szűzanyám, mennyire elszomorodott a lelked, amikor Jézust kigúnyolták, tövissel koronázták és leköpték. Lelked szomorúságára kérek, eszközödj ki pap fiadnak a kegyelmet, hogy valóban alázatos legyen, kész legyen mindenről lemondani, hogy isteni Fiad ezáltal megdicsőüljön.

Szűzanyám, mennyire elszomorodott a lelked, amikor találkoztál a kereszt alatt roskadozó Jézussal, majd véres lábnyomait követted a Kálváriára. Lelked szomorúságára kérlek, eszközöld ki pap fiadnak a kegyelmet, hogy megadóan, önként és örömmel viselje keresztjét isteni Mesterével együtt.

Szűzanyám, mennyire elszomorodott a lelked, amikor a kereszt alatt álltál, és áldozatként ajánlottad fel Istennek Jézusodat a lelkek megváltásáért. Lelked szomorúságára kérlek, eszközöld ki pap fiadnak azt a kegyelmet, hogy valóban buzgó pap legyen, aki Isten akaratát helyezi személyes kívánsága, kényelme és biztonsága elé. Amen.

(A papokért való személyes imádságot hazánkban a Teréz Misszió szervezi, melyről az elmúlt kb. egy évben kétszer is értesítettük kedves olvasóinkat – a szerkesztő.)

Európa társvédőszentje

A XIV. század egyik nagy szentjéről szólva a pápa emlékeztetett arra, hogy Svédországi Szent Brigittát II. János Pál a 2000-es jubileumi év során Európa társvédőszentjévé nyilvánította. Életét jól ismerjük a fennmaradt források alapján, amelynek két nagy szakaszát lehet elkülöníteni – állapította meg XVI. Benedek. Brigitta életének első felében boldog házasságban élt férjével 28 éven át, amelynek során nyolc gyermekük született. Brigitta lelki vezetőjének és szentírási tanulmányainak köszönhetően családjában is fontosnak tartotta a hit gyakorlását, amely abban is megmutatkozott, hogy férjével a ferences Világi Rend szabályai szerint éltek. Szeretetcselekedeteket folytattak a rászorulóknak között, továbbá egy kórházat is alapítottak. Brigitta férje, Ulf, felesége mellett egyre inkább a keresztény értékek szerint élt olyannyira, hogy egy Santiago de Compostela-i zarándoklat után életüket a mértékletesség jegyében folytatták annak ellenére, hogy korábban gazdagság vette őket körül.

Brigitta életének első szakasza ma is kiváló példa a spirituális jelleget öltő házas életre, amely egyaránt az életszentségre vezető út lehet. A svéd szent nő családjában is tanúságot tett a keresztény életvezetésről megmutatva az embereknek az evangéliumi értékek szerinti házasságot, amely a szeretetre, a gyengédségre, a kölcsönös segítségnyújtásra, a gyermekek közös nevelésére, a világ felé való nyitottságra és szolidaritásra, valamint az Egyház életében való aktív részvételre alapszik – magyarázta a Szentatya.

Svédországi Brigitta életének második szakasza akkor kezdődött meg, amikor Ulf meghalt. Az özvegyen maradt asszonyok találhatnak vigasztalást

Brigitta példájában, aki imával, bűnbánattal és a szeretetcselekedeteket tovább folytatva élte életét. Férjének halálát követően lemondott javairól, majd egy ciszterci kolostorba költözött. Ekkor kezdődtek el életében a misztikus látomások, isteni kinyilatkoztatások, amelyeket gyóntató papja jegyzett le írásban. Brigitta misztikus élményei több fontos téma köré csoportosulnak, így pl. Krisztus szenvedéstörténetéhez, amelyet Brigitta valóban reális formában jelenít meg látomásain keresztül.

1349-ben végleg elhagyta Svédországot és Rómába indult zarándokként azért, hogy részt vegyen az 1350-es jubileumi szentéven és elismertesse a pápával annak a szerzetesrendnek a szabályzatát, amelyet meg kívánt alapítani. Rómában apostoli tevékenységet folytatott, számos zarándokhelyre eljutott, mint pl. Assisibe is. 1371-ben nagy vágya is beteljesült azzal, hogy a Szentföldre zarándokolt.

Svédországi Brigitta 1373-ban hunyt el. Sírja a svédországi Vadstenában van, ott ahol az általa alapított ágoston rendi mintára működő Brigitta-rend egyik központi kolostora is található.

Svédországi Szent Brigitta, mint Európa társvédőszentje segítse a földrészt abban, hogy sose szakadjon el keresztény gyökereitől, hanem történelmének minden pillanatában tudjon erőt meríteni abból.

Vatikáni Rádió, 2010.10.27.

Az Úr anyala

A 70-es évek elején még Nagypámnak segített a maradék gyümölcsös, veteményes és szőlő gondozásában az akkor már 80 év fölött járó János bácsi. Én tizenéves gyerek voltam, mégis mind a mai napig tisztán emlékszem, hogy a déli harangszó idején keresték egymást a kertben, hogy a szerszámra támaszkodva, kalapot emelve együtt elimádkozzák az Úr anyalát. Látszott, hogy ez mindkettőjüknek fontos volt.

És miért éppen az Úr anyalát imádkozták? Mert egy igen régi időkre visszanyúló hagyomány az Egyházban, hogy a déli harangszó idején, de ha lehet reggel és este is, köszöntsük az Úr anyala imádsággal a Boldogságos Szűz Máriát.

Bízom benne, hogy az olvasók egy jelentős része ismeri ezt az egyszerű és szép Mária köszöntő imát. Aki nem ismerné annak kedvéért álljon itt, hogy ez az imádság alapvetően három Üdvöz légy Máriából és egy könyörgésből áll, melyek összekötőjeként rövid imádságokat mondunk.

Az első ilyen imádság az, melyről a címét is kapta: „Az Úr angyala köszönté a Boldogságos Szűz Máriát és Ő méhébe fogadá Szentlélektől Szent Fiát.” Erdemes egy kicsit belegondolni, hogy mi is rejtezik e szavak mögött.

Szent Anna és Joakim leánya, a Szent Szűz olyan tiszta lelki állapotban őrizte meg magát, hogy méltónak találtatott arra, hogy maga az Isten költözzön belé. Ezt a hírt hozta el Gábrriel arkangyal. Ezen a híren meglepődött Mária, de egy rövid elgondolkodás után a tiszta szív, és a teljes Istenre hagyatkozás napi megélése jó irányba terelte döntését.

Az első Üdvöz légy Mária után hangzik el a következő imádság: „Íme az Úrnak szolgáló leánya, legyen nekem a te igéd szerint.” A bibliai történetet Lukács evangéliumából mindenki szinte kívülről tudja. Mégis jó ezt a mondatot minden nap elimádkozni, hiszen ez rávilágít a Szűzanya lelkiségére. Tudhatjuk, hogy abban az időben aki nem a férjétől fogant gyermeket, azt megkövezték. Azt is tudjuk, hogy Mária és József jegyesek voltak, nem voltak összeházasodva Gábrriel arkangyal megjelenésekor. A törvényekkel a Szűzanya teljesen tisztában volt, tudta, hogy amennyiben az angyalnak igennel válaszol, és kiderül, hogy gyermeke van és nincs férje, akkor egyértelműen a megkövezés vár rá. Mégis, mivel az Istenre hagyatkozásához nagy alázat társult, ki tudta mondani a „legyen”-t. Ezen a ponton a Szűzanya alázatának a ragyogását szemlélhetjük, és nagyon jól tesszük, ha elgondolunk, hogy meg tudjuk-e közelíteni néha néha ezt a nagyon mély alázatot. Jó, ha ezen szavak mondása közben Mária helyébe helyezzük önmagunkat és arra gondolunk, hogy önmagunkat ajánljuk fel Isten szolgálatára: mindenben legyen velem úgy, ahogy Isten akarja.

A második Üdvöz légy Mária után a következő imádságot mondjuk: „És az Ige testé lett és miköztünk lakozik.” Ez is bibliai alapokra épülő nagyon egyszerű mondat melynek szintén nagy mélységei vannak. Ez az egy mondat magában foglalja Karácsony egész misztériumát. Azt a csodálatos valóságot, hogy Jézus Krisztus, aki Isteni személy, mélységes alázattal emberi alakot öltött, hogy közénk jöhessen, és megválthasson a bűn rabságából. Ezért a karácsonyi megjelenésért – megelőlegezve – mondhatja a Biblia, hogy Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert. És ennek köszönhetően látják bennünk a szent angyalok az istenképiséget, mely miatt szeretettel szolgálnak nekünk. Ebben az egy mondatban, hogy Jézus emberré lett, olyan végtelenül nagy mélységek vannak, hogy méltó a kicsinnyé lett nagyság (Jézus) megjelenésének felidézésére térdet hajtunk Előtte. Vannak, akik itt térdhajtás helyett fejhajtással hódolnak Isten nagysága előtt.

A harmadik Üdvöz légy Mária után következik a könyörgés, melyben kérjük Isten kegyelmét, hogy az élet viszontagságai után az örök boldogságra juthassunk.

A munkahelyemen ritkán vagyok egyedül a szobámban. Mégis, a déli hangszó körül (szerintem akár fél óra csúszás is belefér), ha máshogy nem, hát a számítógép előtt ülve „elrévedő tekintettel” szoktam elimádkozni az Úr angyalát, az időt és figyelmet felajánlva hazánkért...

Jánossy Gábor

Láncszem az emberek között

Részlet a boldoggá avatási szertartáson mondott homíliából:

Angliában az évszázadok során sok szent tett életével bátor tanúságot hitéről. Ma egy olyan hitvalló életszentségét ismerjük el, aki nem ontotta véréát az Úrért, de ékesszóló tanúságot tett róla hosszú, odaadó élete folyamán – mondta a Szentatya. Boldog Newman bíboros jelmondata: Cor ad cor loquitur – a szív a szívhez szól – kifejezi gondolatait a keresztyén életről. Azt tanítja számunkra, hogy isteni Mesterünk mindnyájunkat sajátos feladattal bízott meg.

„Küldetésem, hogy egy láncszem legyek, kötelék az emberek között” – írta. A pápa rámutatott az új boldog oktatásra vonatkozó nézeteire. Szilárdan ellenállt minden utilitarista hozzáállásnak. Olyan oktatási környezetet kívánt megteremteni, amelyben az értelmi képzés, az erkölcsi fegyelem és a vallásos elkötelezettség kiegészítik egymást. Híressé vált felhívása egy intelligens, jól képzett világi hívőserg felnevelésére. Nem arrogáns, hanem olyan hívekre van szükség, akik jól ismerik vallásukat és azt meg tudják védeni. A Szentatya azért imádkozott, hogy Boldog John Henry Newman közbenjárására minden oktató, hittanár kövesse példáját.

A Szentatya végül Boldog Newman bíboros lelkipásztori érdemeit emelte ki. Maradéktalanul megélte papi szolgálatának mélyen emberséges vonásait, meglátogatta a beteget, a szegényeket, vigasztalta a rászorulókat, felkereste a börtönök foglyait. Nem véletlen, hogy halálakor több ezren kísérték el utolsó útjára. 120 évvel később pedig ismét hatalmas tömeg gyűlt össze, hogy örömmel részt vegyen boldoggá avatási szertartásán, amely ünnepélyes elismerése kiemelkedő életszentségének.

A pápa emlékeztetett rá, hogy Boldog Newman bíboros a Maryvale nevet adta birminghami első otthonának. Az általa alapított Oratóriumot a Szeplőtelen Fogantatásnak szentelte, és az írországi katolikus egyetemet Mária, a Bölcsesség széke – Sede Sapientiae – oltalma alá helyezte.

Vatikáni Rádió, 2010.09.19.

Megtéréstől a misztikus látomásokig

Folignói Boldog Angéla a XIII. század egyik nagy olasz misztikus nője – kezdte tanítását a Szentatya. 1248 tájékán született jómódú családban. Édesapját hamar elveszítette, majd édesanyja nevelte. Már fiatalon megismerkedett leendő férjével, akitől több gyermeke is született. Élete első felében gondatlan és bűnös életet élt olyannyira, hogy lenézte és megvetette a korban igen elterjedt, vezeklő életmódot folytató embereket, akik Krisztust követve vagyonukról lemondtak, böjttől, imaéletet éltek és szeretetcselekedeteket végeztek.

Az 1279-es nagy földrengés, egy akkor pusztító hurrikán, ill. a Perugia városa ellen folytatott háború sok nehézséget okozott Folignói Angéla életében, amely végül bűneinek felismerésére vezette őt. Ekkor egy alkalommal megjelent neki Assisi Szent Ferenc, akit a gyónásról kérdezett. Néhány évvel később elveszítette édesanyját, majd férjét és gyermekeit is. Eladta vagyonát és 1291-ben belépett a Ferences Világi Rendbe. 1309 januárjában halt meg Folignóban.

Könyvében leírta megtérése útjának állomásait, amelyhez a legfontosabb tényezőkként a vezeklést, az alázatosságot és a megpróbáltatásokat jelölte meg. Misztikus látomásait gyóntatójának próbálta elmesélni, aki írásba foglalta ezeket a beszélgetéseket. Folignói Angéla tapasztalatai egy olyan egységről tanúskodnak, amely lelkileg és testileg ragadja magával a személyt. Misztikus élményei isteni megvilágosulások, amelyek lelkéhez szólnak és váratlan pillanatokban érkeznek. Olyan események ezek, amelyek megmutatják, hogy az egyetlen és igaz Mester, Jézus minden hívő szívében ott él és teljesen sajátjának kívánja tekinteni azt, úgy mint ahogy Pál apostol a Galatákhöz írt levelében mondja: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2, 20) – magyarázta katekézisében a Szentatya.

A boldog misztikus nő spirituális fejlődésének lépései közül a pápa kiemelte többek között az elsőt, amely Folignói Angéla félelmeiről szól. Bűneit megbánva a pokoltól, az elkárhozástól való félelmeiről, bűnbánatáról, vezekléséről szólt. „Lelke szégyent és keserűséget érzett, nem tudja még mi az, hogy szeretet, csak a fájdalmat ismeri”. Mindez azonban utat nyitott számára a fájdalmas „keresztút” ösvényeihez, amely végül a szeretethez vezette őt.

A következőkben Folignói Boldog Angéla azt érezte, hogy adnia kell valamit Istennek amivel megbocsátást nyerhet bűneiért, de hamar megértette, hogy nincs semmije, amit Istennek ajánlhatna. „Az Istentől jövő igaz és tiszta szeretet a lélekben él, lehetővé teszi hibáink és az Isteni Jóság felismerését, amelynél nincs nagyobb.” Spirituális élete folyamán Angéla felismerte, hogy bűneinek megbocsátását, a megváltást csak Jézus – aki kereszthalált halt

értünk – és az Ő szeretete adhatja meg számára. Hosszú elmélkedéseket folytatott a keresztre feszített Jézust szemlélve, aki a legnagyobb fájdalmak közepe a legnagyobb szeretetről tett tanúságot. Folignói Angéla megtérése akkor következett csak be, amikor lelkében érezte, hogy Isten megbocsátotta bűneit, amely az Atya végtelen szeretetének adománya.

A középkori misztikus nő lelki fejlődése a megtéréstől a misztikus látomásokig a keresztre feszített Jézus által történt meg és a hozzá való hasonlóságra irányult az egyre radikálisabb és elmélyült lelki megtisztulásra irányuló cselekedetek által. Mindez azt is jelentette Folignói Angéla számára, hogy megtapasztalja azt, amit Jézus is átélt: szegénységet, megaláztatást, fájdalmakat. A szegénység végtelen boldogságot hoz a léleknek, a megaláztatáson keresztül tiszteletet és dicsőséget nyer majd, a bűnbocsánat pedig megadja Isten vigaszát és szeretetét – fejtette ki a Szentatya Folignói Boldog Angélaról szóló tanításában.

A középkori női misztikus alakja ma is beszél hozzánk – mondta befejezésül XVI. Benedek. Manapság az a jellemző, hogy az emberek úgy élnek, mintha Isten nem is létezne, olyan valaki, aki a mindennapi élettől nagyon távol áll. Viszont Isten ezer és ezer módon képes megmutatkozni bárki lelkében, megértetni, hogy ismer bennünket és szeret. Folignói Boldog Angéla alakja azokra a jelekre hívja fel a figyelmet, amelyekkel az Úr megérint bennünket és Istenhez vezet. Kérjük Őt, hogy képesek legyünk felismerni ezeket a jeleket, és ezáltal megtanuljuk mit is jelent valójában élni.

(Vatikáni Rádió, 2010.10.13.)

Legyetek Isten hírnökei az emberek között

XVI. Benedek pápa október 18-án kelt személyes hangú levelet intézett a szeminaristákhoz, az idén befejeződött papság éve alkalmából. A Szentatya visszaemlékezik rá, hogy 1944-ben, amikor behívták katonai szolgálatra, kifejtette, hogy pap akar lenni. A hatóságok azt válaszolták: az „új, náci Németországban” nincs szükség papokra. A pápa azonban tudta, hogy a náci örület által okozott óriási pusztulást követően még sokkal nagyobb szüksége lesz az országnak papokra, mint valaha.

Ma is sokan gondolják, hogy a katolikus papi hivatás már a múlté, nincs jövője. Ezzel szemben az embereknek mindig szükségük lesz Istenre, a technika által uralt, globalizált világban is. Arra az Istenre, aki Jézus Krisztusban nyilatkozta ki magát, és aki az egyetemes Egyházban gyűjt egybe mindnyájunkat. Ahol az emberek elvesztették az Isten iránti érzéket, ott kiüresedik az élet. Ezért sokan a mámorban, az erőszakban keresnek menedéket.

Aki pap akar lenni, mindenekelőtt legyen Isten embere – írja levelében a Szentatyá. Isten számunkra nem egy távoli hipotézis, nem egy ismeretlen valaki, aki a „big bang” után visszavonult. Ezért a legfontosabb a papi életben az Istennel való személyes kapcsolat Jézus Krisztusban. A pap nem egyfajta társulat adminisztrátora, amelynek növelni kívánja tagjai létszámát, hanem Isten küldötte az emberek között.

A szemináriumi évek szolgálják a papjelöltek emberi érlelődését is. Fontos, hogy egyensúlyban tartsák szívüket és értelmüket, összhangban legyen testük, lelkük, érzelmeik. A szexualitás a Teremtő ajándéka, amely azonban, ha nem integrálódik személyiségükbe, pusztítóvá válhat. A közelmúltban az Egyház nagy fájdalommal tapasztalta, hogy papok eltorzították szolgálatukat gyermekeken és fiatalokon elkövetett szexuális visszaélésekkel.

Ezek a papok olyan pusztítást végeztek, amellyel szemben a pápa mély fájdalmat és sajnálatot érez. A történetek nyomán sokakban felmerül a kérdés: van-e értelme a papi nőtlenségnek? A visszaélés, amelyet erőteljesen el kell ítélni, nem teszi hiteltelenné a papi küldetést, ami továbbra is nagy és tiszta ajándék. Hála Istennek mindnyájan ismerünk olyan papokat, akik meggyőzően tesznek tanúságot arról, hogy a papi nőtlenség életformájában el lehet jutni a hiteles, tiszta és érett humanizmusra. Mindaz, ami történt, arra készíten bennünket, hogy legyünk éberebbek és figyelmesebbek, végezzünk önvizsgálatot Isten előtt.

XVI. Benedek pápa levelében érinti a népi ájtatosság kérdését is, amely bár olykor irracionális irányba, a külsőségek felé mutat, az Egyház nagy örökségének részévé vált. A Szentatyá az egyházi mozgalmakat csodálatosnak nevezi, ugyanakkor meg kell vizsgálni, hogy valóban nyitottak-e a katolikus valóságra, Krisztus egyetlen és közös Egyházának életére. A pápa végül arra buzdítja a szeminaristákat, hogy tanuljanak egymástól, gazdagodjanak egymás által, miközben mindnyájan ugyanazt az Egyházat, ugyanazt az Urat szolgálják.

Vatikáni Rádió, 2010.10.18.

Istennel való mélyebb barátság

A Szentatyá a katekézisének a XIII. században élt Szent Mechthild von Hackeborn ciszterci szerzetesnő alakjának szentelte, akinek misztikus látomásait Helftai Szent Gertrúd foglalta össze „Liber specialis gratiae” – A különleges kegyelem könyve – c. kötetben. Mechthild ötvenéves korában mély lelki válságon ment keresztül, amelyhez testi szenvedés járult. Két nővértár-

sának bizalmasan elmondta, hogy milyen sajátos kegyelmekkel vezette őt Isten már gyermekkorától kezdve. Társai – Mechthild tudta nélkül – mindent feljegyeztek az említett könyvben. Ez a legfőbb forrás, ami ránk maradt a szent életéről és lelkiségéről – mondta katekézisének XVI. Benedek, majd felidézte a misztikus szerzetesnő életét.

Mechthild 1241-ben vagy 42-ben született Helfta várában, Hackeborn báró harmadik gyermekeként. Hétéves korában kereste fel Gertrúd nővérét a rodersdorfi kolostorban, amely azonnal megnyerte tetszését. 1258-ban lépett be a ciszterci nővérek közé. A kolostor időközben átköltözött a Hackeborn család birtokán lévő Helfta területére. Mechthild kitűnt alázatosságával, buzgóságával, tisztaságával és Istenhez, Máriához, valamint a szentekhez fűződő kapcsolatával. Különleges értelmi és spirituális adottságokkal rendelkezett. „Isten csalogánya” névvel illették, és hamarosan megbízták a kolostor iskolájának, kórusának vezetésével, valamint ő lett a novíciák mesternője is. A misztikus szemlélődés isteni ajándékának fényében számos imát fogalmazott meg.

1261-ben rábízták egy ötéves kislány nevelését, akit szintén Gertrúdnak hívtak. 1271 táján Magdeburgi Mechthild is belépett a kolostorba. Ez a két Gertrúd és két Mechthild a német monachizmus négy nagy alakja – emlékeztetett rá katekézisének a pápa.

Mechthild von Hackeborn hosszú kolostori élete során sok szenvedésen ment keresztül, amelyhez hozzájárultak a vezeklés saját maga által választott kemény formái a bűnösök megtéréséért. Így részt vett az Úr szenvedésében egészen 1299-ben bekövetkezett haláláig. Létének életadó humuszát az ima és a szemlélődés jelentette. Ezek táplálták tanításait, testvérei szolgálatát, előrehaladását a hitben és a szeretetben.

A liturgikus imákban Mechthild nagy jelentőséget tulajdonított a szolozsmának, a szentmisének, főleg a szentáldozásnak. Gyakran volt része elragadtatásban, amikor csodálatos párbeszédet folytatott az Úr lánggal égő Szívével. Mechthild ilyenkor belső megvilágosodásért fohászkodott, és sajátos módon közben járt közösségéért és nővértársaiért.

Látomásainak, tanításának, élete eseményeinek leírása gyakran idézi a liturgikus és biblikus nyelvezetet. Alaposan ismerte a Szentírást, amely mindennapi kenyéréül szolgált.

Szent Mechthild von Hackeborn spirituális tapasztalata a személyes és liturgikus imán, az óraliturgián, a szentmisén alapult. A szentírás vezette tetteit és az Eucharisztikus kenyérral táplálkozott. Életében benső egységben haladt előre az Úrral, mindig az Egyházhhoz teljes hűségben. Példája arra buzdít bennünket, hogy mi is mélyítsük el barátságunkat az Úrral a mindennapi ima,

a szentmisén való figyelmes részvétel által. A liturgia a spiritualitás kiváló iskolája – állapította meg a pápa.

A misztikus tanítványa, Gertrúd Szent Mechthild életének utolsó pillanatait erőteljes szavakkal írta le. A szenvedéssel teli perceket megvilágította a Szentháromság, az Úr, Mária és az összes szent jelenléte. Mechthild még további szenvedést kért az Úrtól a lelkek üdvösségére, és Jézus megadta számára szeretetének ezt a további jelét.

Az 58 éves korában elhunyt szemlélődő szerzetesnő életszentségének híre hamar széles körben elterjedt – mondta a pápa, majd ezekkel a szavakkal zárta szerda délelőtti katekézisének:

„Szent Mechthild von Hackeborn Jézus szentséges Szívének, és Máriának ajánl bennünket. Arra szólít minket, hogy dicsőítsük a Fiút az Anya Szívével és dicsérjük Máriát a Fiú Szívével”.

XVI. Benedek végül emlékeztetett a mai ünnepre: Mihály, Gábor és Rafael arkangyalok, valamint a közelgő őrangyalok ünnepe tudatosítsa bennünk Isten gondviselő szeretetét.

Vatikáni Rádió 2010.09.29.

Barátom-e Jézus?

Sokszor foglalkoztatott már ez a kérdés, mióta gitáros énekekben, illetve több pap szájából is időnként hallom hogy „barátom Jézus”. Sokszor gondolkodtam már azon, hogy valóban barátom-e, nevezhetem-e barátomnak? Mindig egy kicsit zavart ez a közvetlenség, de nem tudtam megmagyarázni, ezért csak dolgozott bennem ez a gondolat. Ez év június végén, amikor a Vatikáni Rádió közvetítésében hallottam Szentatyánk megemlékezését a ő pappá szenteléséről, akkor egyszerre kitisztult a fejemben ez a kérdés.

XVI. Benedek pápa pappá szentelésének 60. évfordulójára emlékezve, 2011. 06. 29-én az alábbi szavakat intézte a hallgatóságához. „Hatvan évvel pappá szentelésem napja után még fülemben csengenek Jézus szavai, amelyek a mi nagy érsekünk, Faulhaber bíboros kissé halk, de erős hangon hozták, új papokhoz intézett a papszentelés alatt. Az akkori liturgia lefolyása szerint e szavak azt jelentették, hogy az új papok megkapták a felhatalmazást a bűnök megbocsátására. »Többé nem szolgák, hanem barátok«: tudtam és ma is tudatában vagyok, hogy ebben a pillanatban ezek nem csupán rituális szavak voltak, nem is egyszerűen szentírási idézetek. Az Úr egészen személyesen hozzám intézte e szavakat.”

Miről tanúskodik a Szentírás?

Keresztelő Szent János azt mondja Jézussal való találkozásakor, hogy „saruszját sem vagyok méltó megoldani” (Jn 1,27). Ez a megnyilvánulás egy alázatos szolgáló megnyilvánulása nem pedig egy barát véleménye. Ismerve a szövegkörnyezetet, ezt természetesnek is vesszük.

Egy másik szentírási részben (Jn 15,14-15) Jézus barátainak nevezi az apostolokat: „*Ha megteszitek, amit parancsolok nektek, a barátaim vagytok. Nem nevezlek többé szolgának benneteket, mert a szolga nem tudja, mit tesz ura. Barátaimnak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul adtam nektek.*”. Fontos, hogy megvizsgáljuk itt is a szövegkörnyezetet, hiszen ő ezt nem a népnek mondja, hanem az apostoloknak, és nekik is csak azt követően, amikor a papi átváltoztató hatalmat átadta – az utolsó vacsora után. És még ez esetben is a barátságot ahhoz kötötte, hogy meg kell tenni azt, amit parancsol nekünk, illetve a felszentelt papnak. Tehát az Isten parancsát teljesítő pap nevezheti magát Jézus barátjának!

Ebből teljesen tisztán kirajzolódik, hogy nekem, mint laikus hívőnek nincs jogom Jézust barátomnak nevezni, csupán annak örülhetek, hogy szolgálatában állhatok, hogy alázatos szolgálója lehetek.

Mindezekről függetlenül érezhetek barátságot Jézus iránt, ha ez nem befolyásolja a tiszteletemet a második isteni személy felé. Ez embertípus kérdése, hiszen a szeretet – mely Istentől származik – összeköt minket embereket egymással és Jézussal is, és nemcsak jó, de kívánatos is, hogy viszonzzuk a szeretetet, mely a barátság érzésével is társulhat, a megfelelő tisztelet megtartása mellett.

Jánossy Gábor

Keressd a megaláztatást

„Tudod, mit mondtam: Amennyit csak kérsz, annyit kapsz. *Sokat imádkozz és vezekelj! Ez az igazi kármelita életcélja!*”

Ó, Uram! Segíts, hogy akaratomról lemondva csak Neked engedelmeskedjem, mindenben a te kedvedet keressem. A te fényességed világítson meg engem és mindazokat, akiket reám bízál.

Ez a tanítás és beszélgetés igen hosszú volt. Az Úr Jézus még tovább kérelt:

„Leányom, az est leszálltával kérdezd meg önmagadtól, mit tettél országom eljöveteleért? Ne légy önmagaddal soha megelégedve, mert a földön ennek nincs helye. Fáradozásod jutalma nem e világból való jutalom. Most azon

légy, hogy minél többet fáradozz. A megaláztatást tekintsd mindig a legnagyobb eszköznek, ez mindig bőséges gyümölcsöt hoz munkádra. *Keressd és szeresd a megaláztatást!* Én is ezt tettem egész életemben. Ha nehéz, menj Édesanyánkhhoz, Ő igazán mestere ennek az erénynek. Ő hathatósan megsegít. Öleld magadhoz az erényeket, amihez az Én személyem az erőt adó hatalom. Ne latolgasd magadban, hogy megnyit pihensz. Fáradozásodért bőséges jutalmat tőlem kapsz.”

1962. augusztus 31.

A Szent Szűz szólt néhány szót:

„Szeretlángomat a tengerentúlra kell vinni!”

Nem tudom, mi módon történik ez, mert a Szűzanya akkor nem szólt többet erről, csak óvatosságra intett.

A három órai engesztelő imádásra indultam, és ahogy az oltár elé értem, az Ördög kezdett kísérteni. Gondolataimat utálatosságaival kezdte zavarani... Majd a csendes szentórák alatt hízelkedéseivel igyekezett megközelíteni: hogy én nagyon egyoldalú vagyok, az ilyen élet nem embernek való, nem akar rosszat, csak olyan életet éljek, mely emberhez is méltó. Így csak szenteskedő mániásnak fognak nézni. Buta vagyok, mert sem az öltözködés, sem a táplálkozás, sem a szórakozás, sem az emberekkel való érintkezés nem olyan, mint más emberé.

Én csak erőlködtem, hogy az Úr Jézus szenvedéseibe elmerüljek. A gonosz ere nagyon dühös lett. Tehetetlen mérgében beleordította szavait lelke csendjébe, melyet az Úr csodálatos jelenléte töltött be: „No várj csak!” – Szívem megremegett: Imádoztam Jézusom szabadíts meg a gonosztól!

Számtalanszor előfordul, hogy meglep és fenyeget, hogy ő tudja ám? Én vagyok az, akit az ő megvakítására használnak fel. S én átengedem magam az ő befolyásuknak...

A sok kísértés nagyon kimerít, borzalmas harcokat kell vívnom a Szűzanya Szeretlángja miatt. Mikor lelke olyan állapotban van, hogy tisztán érzem: a Szűzanya Szeretlángja miatt szenvedek, ez még a könnyebb szenvedések egyike. De a legnagyobb szenvedés az, mikor a lelke teljes sötétségben van és a kételyek gyöttrő kinja nehezedik rám. Ez a belső szorongás okozta szenvedés oly nagy erővel áraszt el, hogy alig van jártányi erőm.

A Gonosz másnap sem hagyott nyugton gyöttréseivel. Ahogy az Úrhoz könnyörögtem, világosítsa meg értelmemet, hogy lássam az Ő szent akaratát, eközben a Sátán dühe oly mértékben fokozódott, hogy összeborzadtam. Világos nappal volt, és félelmetes jelenléte – ahogy az oltár előtt térdeltem – irtózatossá

remegéssel töltött el. Újabb gondolattal zavart: „Tudod-e, ez tisztán a te elképzelésed? Ha az ember soha életében nem tudott érdemleges dolgot tenni, akkor arra törekszik, hogy feltűnjön. Nézd a nagy művészeket, tudósokat, a technika vívmányait, ezt mind ember alkotta a saját erejéből. Látod, mivel te ilyesmire képtelen vagy, ez termelte ki gondolataidat, ezeket a zavaros ferdeségeket.”

Borzalmas kínok ezek! A Szentlélek Mátkája által könnyörögtem az Úr Jézushoz, ne hagyjon elveszni, akármilyen nagy bűnös is vagyok. Én nem akarok vétkezni, hogy kerültem mégis bele ebbe a szörnyű bűnbe?... Kegyetlen szenvedés, mikor a saját gögöm miatt kell szenvednem. Imádoztam Jézusom, jószágos Szűzanyám, nektek ajánlom minden nyomorúságomat, emeljétek fel bűneimből!...

Nagy kínnal végeztem el a kereszttutatót, és miután eltelt a három órai szentóra, visszatértem az oltárhoz: Imádoztam Jézusom, félek nagyon!...

Borzalmas félelem gyötört még mindig. Az elmém zavaros gondolatai már kezdtek lecsendesedni. Közben az Úr szelíd, leheletszerű, békét adó nyugalma tért vissza lelkeembe, és hangját is engedte hallanom:

„Ne félj! Nem engedlek bántani. Ha tehetne volna, ízekre szaggatott és porrá zúzott volna csatlósaival közösen. Légy erős, a Szentlélek megerősít téged!”

Ahogy e szavakat hallottam, mint hirtelen fényesség, úgy jutott eszembe, amit a Szűzanya néhány nappal ezelőtt mondott:

„Kis kármelita leányom, most elindulunk, és Szent Józseffel együtt neked is végig kell járnod Betlehem sötét, ködös utcáit. Velünk együtt *szállást kell keresned Szeretlángomnak, mely maga Jézus Krisztus.* – Akarsz-e Velünk jönni? Mert most indulunk csak el Szeretlángom továbbadására. Erőt, kegyelmet kapsz Tőlünk.”

Ezek után olyan lelkiállapotba kerültem, hogy alig volt jártányi erőm. Úgy éreztem, fizikai erőm szinte fölösleges is, csak lelke ereje hordoz, mellyel a Szent Szűzzel együtt Betlehem sötét utcáit járom a köves utcákon. Keresünk szállást, de csak elutasítást kapunk mindenhol.

1962. szeptember 1.

Ebben a rendkívüli lelkiállapotban az Úr nap nap után beszél hozzám: Ma így szólt:

„Leánykám, akarsz-e magad átadni egészen és maradéktalanul Nekem? Én, az Istenember kérlek téged. Szükségem van rád megváltó munkámhoz. Most már teljes átadást kérek. Mondj le tehát magadról egészen, minden erőddel és teljes akaratoddal. *Csak Engem szolgálj!* Számodra ne legyen senki, semmi, csak Én!”

Uram, Jézusom, imádott Krisztusom, Te kérsz engem, hogy cska Neked szolgáljak? Tudnék-e mást tenni? Átadom magam teljesen és maradéktalanul úgy, ahogy kérted. Édes Jézus, Neked élek, édes Jézus, Neked halok, mindörökké Tied vagyok! *Kié is lehetnék, ki fogadna el engem minden bűnömmel, gyarlóságommal és fogyatékoságommal? Uram, boldogan áldozom kis életemet a lelkekért.* Minden vágyam a Te örök gondolatod: a lelkek megmentése... Isteni szobrász, csak faragj engem a Te képedre és hasonlatosságodra, hogy rám ismerj halálom óráján, mint a Te szent kezéd művére. Ó, Te áldott isteni Kéz, mely farag és simogat egyszerre! Lelkem ég a vágytól, ha szavadra gondolok, hogy Neked szükséged van az én áldozatomra. Mily nagy kitüntetés ez! Imádott Jézusom, áldalak és magasztallak szüntelenül!

(Szeretláng Lelki Napló, 73-76. o.)

Ne félj kicsiny nyáj!

Mily elégedett vagyok ezzel a cönakulummal, amit itt tartottál Mozgalmam papjaival és híveivel és a bíboros érsek elnökletével, akit nagyon szeretek és védelmezek.

Ellenfelem elszabadult ebben a nemzetben és az erőszak meg a háború fájdalmas megpróbáltatását hozta rájuk.

Mily sok szenvedést kellett elviselniük e fiaimnak!

Közbeléptem, hogy elnyerjem számukra a felszabadulás és a béke nagy ajándékát.

Még súlyosabb szenvedések várnak azonban rátok.

Ne félj kicsiny nyáj! A Mennyei Atyának úgy tetszett, hogy nektek adta Szeplőtelen Szívem uralmát.

Megnyilvánultam előttetek, és ti kis gyermekeim nagylelkűségével hallgattatok meg.

Most a tisztaság, a szeretet és a szentség útján vezethetek benneteket azoknak az erényeknek gyakorlásával, amelyeket én, mint égi Kertész ápolok lelketek fénylő kertjében.

Így engesztelő áldozatként ajánllak fel benneteket mindennap Isten igazságosságának, hogy kiáraszsa a világra isteni irgalmasságának megtisztító kegyelmét.

Ne félj kicsiny nyáj! Égi Édesanyátok adta nektek ezt az ajándékot, hogy mindenfelől összegyűljetez győztes seregébe.

Elérkezett a döntő harc órája.

A sátán immár feljutott hatalma csúcspontjára, és most végrehajtja, amit az Úr engedett meg neki az Egyház igen fájdalmas megtisztítására.

Ezek az órák, amelyeket most éltek át, a legfontosabbak közé tartoznak, mert megvalósul minden esemény, amit megjövendöltem.

Ne félj kicsiny nyáj! Jézus összegyűjtött benneteket isteni szeretete égi kertjében. Ő vezet titeket az Atya akaratának tökéletes teljesítésére.

Jézus azt akarja, hogy megdicsőítsétek Őt.

Ti vagytok vigasza az elhagyatottságban, ti vagytok isteni Szívének mély öröme.

Ne félj kicsiny nyáj! Ti vagytok az én kis gyermekeim, akiket egybegyűjtöttem a Föld mindenrészéről a nagy harcra, amely az Isten és a Sátán között, a jó és a rossz hatalmak között folyik.

Az Úr én általam, az Ő kis szolgálója által fog győzni. Én pedig tiáltalok fogok győzni, kis fiaim.

Ami e nemzetben történt, mindenki számára jellé válik.

Jézus és az Égi Édesanyátok, az Egyház és a pápa iránti hűsége miatt a Sátán azzal a szándékkal kelt fel ellene, hogy elpusztítsa. E célra egyesült minden sátáni és a szabadkőműves erő.

De én magam jelöltem ki vereségük óráját.

Ugyanez történik majd az egész emberiséggel.

Ezért szólítalak benneteket bizalomra és nagy reménységre.

Ne félj kicsiny nyáj! Rátok van bízva a küldetés, hogy véghezvigyétek Szeplőtelen Szívem diadalát a világban.

(Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, Horvátország, Zágráb, 1996. szeptember 20.)

***

Minden kegyelmek széjosztója

Ó, Nagyasszony, tudom, hogy te végtelenül jó vagy, s legyőzhetetlen szeretettel szereted azokat, kiket Fiad és Istened benned és általad királyi kedvességgel szeret.

Kezeidben vannak az Úr irgalmasságának kincsei, s te vagy egyedül ilyen tisztességre rendelt. De kezéd nem őrzi féltékenyen e kincseket, mivel keresed az alkalmat, hogy megmentsd a nyomorultakat és kiáraszsd az irgalmasságot. Dicsőséged nem hogy csökkenne, hanem növekszik, amikor a bűnbánók megkapják a bocsánatot, s a megigazultak a dicsőséget.

Damiani Szent Péter (1007-1072)

Mária- kegyhelyek

Márianosztra

A Börzsöny-hegységben, Szobtól kb. 7 km-re északra fekszik Márianosztra, az egyik legősibb és legnevezetesebb kegyhely Magyarországon. Márianosztrát a szentéletű Nagy Lajos király alapította 1352-ben. Az akkor még lakatlan őserdőben, egy gyönyörű völgyben kolostort és templomot építtetett az általa nagyon kedvelt pálos szerzetesek részére. (A pálosok az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend.) A későbbi település a templom titulusáról, védőszentjéről kapta a nevét: "Maria nostra" latinul szó szerint annyit jelent, hogy "a mi Máriánk", de szabadon Magyarok Nagyasszonyának vagy Boldogasszonynak fordíthatjuk. Nagy Lajos király nagy Mária-tisztelő volt. Visegrádi palotájából gyakran járt Márianosztrára imádkozni, elmélkedni. A szentélyben most is látható az ablak, amelyen át hallgatta a szerzetesek zsolozsmáját és a szentmisét. Lánya, Hedvig is sokat tartózkodott Márianosztrán. A pálos szerzetesek kemény élete és Mária-tisztelete nagy hatással volt rá. Mint lengyel királynő a pogány litvánok megtérítésének szentelte életét. Kitént az irgalmas szeretet műveinek gyakorlásában, az imádságban, az önsanyargatásban. Az Egyház a Boldogok közé iktatta.

1382-ben, még Nagy Lajos király életében, 16 magyar pálos szerzetes indult Márianosztráról Lengyelországba, és megalapította a Czestochowa melletti Jasna Góra-i pálos kolostort, a későbbi híres búcsújáró helyet. A kolostor templomának kegyképe a "Fekete Mária" ikonja, ezt a legenda szerint Szent Lukács evangelista festette.

A Nagy Lajos király alapította márianosztrai kolostorban a török hódoltság előtt 300 pálos szerzetes lakott. A kolostort a XV. században Kapisztrán Szent János is meglátogatta. Nagy hatást tett rá a pálos szerzetesek szigorú, vezeklő élete. Látogatása után lelkesen hirdette, hogy aki szenteket akar látni, menjen Márianosztrára.

A kolostor a török hódoltság alatt, 1552 körül elpusztult. A helyreállítás csak 1712-ben kezdődött meg Széchenyi György esztergomi érsek alapítványából.

Elsőnek a szentélyt állították helyre, amelynek gótikus ívei még jó állapotban maradtak. Ezután építették föl a hajót és a két tornyot barokk stílusban. A templom építésekor megtartották azt a középkori pálos építészeti szokást, hogy a szentély és a hajó hosza egyforma legyen. Az újjáépített templomot 1729. augusztus 14-én, Nagyboldogasszony vigiliáján szentelte föl Esterházy Imre hercegprímás, esztergomi érsek, aki maga is pálos szerzetes volt.

A rendi élet a XVIII. század elején a Czestochowából érkező lengyel szerzetesek segítségével szerveződött újjá. Ők hozták magukkal kegyképüknek, a Fekete Máriának másolatát. A másolatot, hazánk egyik legszebb kegyképét, Laskivi Cyprián pálos atya festette Czestochowában 1710 körül. Ezt hozzáértették az eredeti, csodatevő kegyképhez, és így nem csupán művészi értéket, hanem kegyképet ajándékoztak Márianosztrának, az eredetinek minden kegyelmi erejével együtt. A kegykép alótti első csodát, egy haldokló pálos testvér hirtelen gyógyulását, 1739-ben jegyezték föl. Ennek híre bejárta a környéket, és a zarándokok száma évről-évre növekedett.

II. József császár 1786-ban fölöszlatta a pálos rendet. Ettől kezdve a kegyhelyet az esztergomi főegyházmegye papjai gondozták. A kolostort 1858-ban császári rendelkezésre fegyházzá alakították. 203 évvel II. József fölöszlató rendelete után, 1989. szeptember 1-től ismét a pálos atyák látják el a kegyhelyet.

A kegyképet először 1749. augusztus 31-én koronázták meg. Újabb koronázására 1983. október 2-án került sor, amikor Lékai László bíboros, prímás a magyar Szentkorona síkbeli másával ékesítette föl a képet.

A búcsúok a kegytemplomon kívül a falu szélén álló, XVIII. századi Kálváriát is fölkereshetik. Főbb búcsúk: Nagyboldogasszony ünnepe (augusztus 15.), Magyarok Nagyasszonya (október 8.), Fájdalmas Szűzanya búcsú a Kálvárián (szeptember második vasárnapja), valamint a Szent Kereszt feltalása (május 2. vasárnapja a Kálvárián) és Jézus Öt Szent Sebe búcsú (július első vasárnapján). Ezt az utóbbit Lékai bíboros kívánságára újították föl 1986-ban.

A márianosztrai kegytemplom napközben állandóan nyitva van, a koronás Magyarok Nagyasszonya mindig édesanyjai szeretettel vár mindannyiunkat. Keressük fel, és imádkozzunk, engeszteljünk önmagunkért, családjunkért, hazánkért, Egyházunkért, az egész világot!

2011-ben 300 éves a kegykép, mely kapcsán a plébános atya kezdeményezte Róma felé a kegyhely Basilica minor rangra emelését.

A neves évfordulóra külön zarándokutat szerveznek a pálosok októberben, mely Budapestről indul (kb. 70 km), de sok helyen lehet csatlakozni, ezáltal rövidebb szakaszt gyalogolva.

Mária Korszaka

A magyarországi Máriás Papi Mozgalom életéből

Gobbi atya meghalt

Stefano Gobbi atya, a Máriás Papi Mozgalom alapítója 2011. június 29-én, Szent Péter és Szent Pál napján visszaadta Teremtőjének a lelkét. Mozgalmunk több száz Püspöke, több tízezer papja és több tíz millió laikusa szomorúan értesült erről a szomorú hírről. Épp Collevallenzában (Olaszországban, Rómától kb. 100 km-re északra) vettünk részt az éves nagy nemzetközi találkozón, melyet mozgalmunk püspökei és papjai számára szoktunk tartani. Több százan gyűltünk össze: papok és jó 20 Püspök, közülük érsekek és egy Bíboros is. Ilyenkor majd egy hetes cönákulumot (imatalálkozót) szoktunk tartani.

Június 26-án este, mikor megérkeztünk, mindjárt feltűnt, hogy Gobbi atya nem vár bennünket. Mindjárt meg is mondták, hogy súlyos beteg, szívelégtelenség miatt került a kórházba. Még ez év június 9-én Lorettóban, a híres nagy Mária kegyhelyen még szépen megtartotta több ezer hívővel a cönákulumot. A betegség jelei még nem mutatkoztak. Utána való napokban kezdett panaszkodni gyengélkedés miatt. Bevitték a kórházba. Idővel infarktus is érte. Küzdöttek az életéért. Collevallenzában minden nap többször értesítettek az egészségi állapotáról. Imádkoztunk érte. Kedden este már bejelentette Gobbi atya titkára, hogy Mozgalmunk alapítója haldoklik. Emberileg számítva visszafordíthatatlan a helyzet. Egészségi állapota fokozatosan romlott. Másnap, Péter-Pál napján délután 3 óra után Gobbi atya átköltözött az örökkévalóságba. Várható volt. Imádkoztunk érte. Szomorúan vettük tudomásul ezt a lesújtó hírt. De hát ez az élet rendje. Az Úr előbb-utóbb mindenkit magához szólít, még Gobbi atyát is. Érdekes megjegyezni, hogy a reménytelenségnek, csüggedésnek, meg annak, hogy az ő halálával megszűnne a Máriás Papi Mozgalom, semmi jele sem mutatkozott. Ez a téma még szóba sem jött. Azt hiszem, a jelenlevő oltártestvérek lelkében sem merült fel ez a kérdés. Több országos felelőssel sikerült erről elbeszélgetnem. Az a hangulat uralkodott, hogy eddig is nem Gobbi atya vezette a Mozgalmunkat, hanem a

Szüzanya. Ezután is Ő fogja. Gobbi atya a legjobb eszköz volt a Szüzanya kezében. Mozgalmunk felelőse ezentúl majd a Mennysországból segít bennünket. Ott jár majd közben értünk. Gobbi atya halála után is hasonlóan folytatódott a Collevallenza-i nemzetközi lelkigyakorlat, mint az elmúlt években. Az volt az általános meggyőződés, hogy a Mozgalmunk épp úgy folytatódik majd, mint eddig, hisz Mária Szeplőtelen Szívének Diadala még hátra van. Szüzanya Fatimában és Gobbi atyán keresztül is megígérte ezt a diadalmat, és ez még nem következett be.

Másnap reggel (június 30-án) harangzúgás közepette hozták Gobbi atya holttestét koporsóban, hogy még egyszer együtt legyünk. Érte mutattuk be a szentmisét. Kívánsága szerint a mise végén elénekeltük a „Magnifikátot” (Magasztalja lelkem az én Uramat). Koporsójával együtt az összes résztvevő lefényképszkedett. Többeknek a szeméből könny fakadt, mikor Gobbi atya koporsóját betették a halottas szállító kocsiba. Sokan még utoljára érinteni akarták a koporsóját. Nekem is sikerült.

Egy kicsit magamba szálltam: mennyi mindent köszönhetek Gobbi atyának mindazért, amivel Szüzanyánk e Mozgalmon keresztül elhalmozott. Visszaemlékeztem azokra az utazásokra és cönákulumokra, amikor Gobbi atyát kísértem különböző országokba, és amikor a magyar nyelvterületen fordítottam a beszédeit. 1987 áprilisában találkoztam vele először még római diák koromban. Majd négyszer voltam kísérője. Először 1990-ben Magyarországra mentünk, 1991-ben Csehszlovákiába, Magyarországra, Vajdaságba, ahol Beodrán, Kikindán, Töröktopolyán (itt a papoknak) és Bácsstopolyán tartott cönákulumot, majd Szlovéniában. 1996-ban Csehországban, Szlovákiába, Magyarországon, Erdélyben, Horvátországban kísértem. Magyarországon és Erdélyben fordítottam a beszédeit. Felelősünk utoljára 2005-ben járt Magyarországon. Tavaly még azt ígérte, hogy ha az egészségi állapota megengedi, az idén szeptemberben eljön Magyarországra is, sőt benne volt abban is, hogy legalább egy cönákulum erejéig lejön Vajdaságba. De most már nem így segít bennünket, hanem onnan felülről: a Mennysországból. Biztosan közbenjár a Szüzanyánál értünk is, hogy legyen ennek a népnek is jövője, és hogy az bőségben legyen.

Stefano Gobbi atya 1930. március 22-én született Dongoban, Észak-Olaszországban. Egy kis szerzetesrendhez tartozott (paolini-pálosok, de ez a szerzetesrend nem egyenlő a magyar pálos renddel, hanem egy másik kis szerzetesrend, kevesebb, mint száz taggal). Milánóban volt az állandó lakhelye. 1972. május 8-án Fatimában kapta az első belső sugalmazást:

„Belső erő indítja őt, hogy bízzék Mária szeretetében. A Szűzanya felhasználja őt, mint alázatos és szegényes eszközt, hogy összegyűjtse mindazokat a papokat, akik elfogadják felhívását, és felajánlják magukat Szeplőtelen Szívének, szilárd egységben maradnak a pápával és az Egyházzal, hogy a híveket anyai Szíve biztos menedékébe vezessék. Így alakulhat ki az az erős sereg, amely a világ minden részén elterjed, de nem a propaganda emberi eszközeivel, hanem természetfeletti erővel, amely hallgatásból, imádságból, szenvedésből, a saját kötelességhez való állandó hűségéből táplálkozik” (Papokhoz, Szűzanyánk szeretett fiaihoz, 13. oldal).

Máriás Papi Mozgalmunk mint a mustármag, növekedett. Az első cönákulumon (imatalálkozó) mindössze 3 pap vett részt, a következőn már 25-en. Mozgalmunk fokozatosan terjedt Olaszország szerte, majd Európában, végül az egész világon. Nagy fává növekedett. Több tíz millió tagja van. Például csak Brazíliában több mint félmillió cönákulum (imatalálkozó) létezik.

Szűzanyánk célja nem kisebb, mint hogy visszavezze a „Gonosz dajkaságában sinylódó” emberiséget az Ő Urához, Istenéhez. Mária Gobbi atyán keresztül is mondta, hogy „végül az Ő Szeplőtelen Szíve fog diadalmaskodni”. Égi Édesanyánk mindig velünk marad. Az Ő Szeplőtelen Szíve a mi biztos menedékünk. Nem a Sátáné és a gonosz erőké lesz most sem a végső győzelem, hanem a Szűzanyánké és a Szentháromságé. Csak az a kérdés, ki mellé állsz? A biztos Győztes mellé vagy a biztos vesztes mellé? Nem babra megy a játék. Aki megtalálta Máriát, megtalálta az utat Jézus Krisztushoz, az egyetlen Üdvözítőnkhez, Krisztus által a Szentlélek segítségével pedig a Mennyei Atyához.

Az a meggyőződés vett erőt rajtunk Gobbi atya halálakor, hogy Mozgalmunk ideje nem járt le, hanem inkább csak most kezdődik. Ebben segítsen minket a Szűzanya és ebben fog Stefano Gobbi atya is közbenjárni odafele az üdvözültek táborában.

Gobbi atya még ez év január 1-én megírta a végrendeletét. Íme magyar fordításban:

„Lelkik végrendeletem

Üdvözlégy Mária

Elfogadom a halált úgy, ahogyan és amikor az Úr akarja, Mária Szeplőtelen Szívében ismételve az Igenemet az Isteni Akaratra.

Lelki végrendeletemként (rátok) hagyom mindazt, ami „*A papokhoz, Szűzanyánk szeretett fiaihoz*” (című) könyvben meg van írva, és megerősítem, hogy a benne foglalt üzeneteket én „*belső hangok*” formájában kaptam.

Kérem, hogy a gyászmise után a hála lelkületeként énekeljétek el mindnyájan az Úrnak és a Szűzanyának a Magnificat-ot... (Magasztalja lelkem az én Uramat)...

Egy nagyon egyszerű temetést kérek: a virágok helyett kérem, hogy a szeretet tetteit tegyétek. Vágyom, hogy Dongóban temessenek el a Könnyek Anyja Szentélyében a Megfeszített Oltárának a lábainál. Ha ez nem lenne lehetséges, kérek ideiglenes temetést a Papság kápolnijában a Dongo-i temetőben.

Ahogyan az életem minden pillanatát felajánlottam, úgy ajánlom Mária Szeplőtelen Szívének az átmenetelemet a földről a Mennysországba és az időből az örökkévalóságba.

Megköszönöm mindenkinek a (tőlük) kapott jót. Bocsánatot kérek azoktól, akiket akaratom ellenére is megsértettem.

Mindazoknak, akik a Máriás Papi Mozgalomhoz és a Máriás Mozgalomhoz tartoznak, rendkívüli védelmemet és egy rendkívüli segítséget ígérek a Mennysországból, ahova bízom, hogy bejutok az Úr irgalmából és a ti imátek segítségével.

Üdvözöllek benneteket, (arra) várakozva, hogy mindannyian találkozzunk a Mindenszentek Királynője dicsőséges palástja alatt és megáldalak benneteket Az Atya és a Fiú és a Szentlélek Nevében. Ámen. Stefano Gobbi Atya”.

Néhány gondolat Gobbi atya „lelki végrendeleté”-hez

Mit is jelent e rövid kis végrendelet? Nem mást, mint annak a megerősítését, amit Gobbi atya hirdetett és meg is élt. Más szóval ez a végső és végleges szava Mozgalmunk tagjai számára. Ezzel megerősít mindent, amit eddig terjesztett, ami miatt – utolsó erejét is összeszedve – többszörösen bejárta a nagy világot. Még idős napjaiban is, amikor már a vele egykorúak szinte minden terhet leadtak a vállaikról, ő még országról országra járva cönákulumokat tartva hirdette Szűzanya Szeplőtelen Szívének az eljövendő diadalát. Bátorította a papokat, híveket, hogy a mostani bizonytalan időkben lépjenek be Szűzanyánk Szeplőtelen Szívébe. Ott biztos menedéket találnak. Mária megvédi őket. Szűzanyánk karjai közül a Gonosz nem tépheti ki őket. Bátorság! Mindenki számára bátorság, mert a végén Istenanyánk fog diadalmaskodni. És ez a diadal összeesik sok gyermekének a megmentésével.

Lássuk csak közelebbről, mit is jelent Gobbi atya lelki végrendelete. „Lelki végrendelet” kifejezést hallva mindjárt az jut az eszünkbe, hogy itt nem anyagi ügyekről van szó, hanem lelkiekről. Menjünk csak sorba nemzetközi felelősünk végrendeletén:

„Elfogadom a halált úgy, ahogyan és amikor az Úr akarja, Mária Szeplőtelen Szívében ismételve az Igenemet az Isteni Akaratára”. Gobbi atyánk készült a halálra. Érezte, hogy élete a vége felé jár. Bátran kimondta: legyen meg az Úr Akarata úgy és akkor, amikor az Úr akarja. Csak hát ahhoz, hogy igent tudjunk mondani, ismételnünk kell ezt az igenünket, hogy a kellő pillanatba Szűzanya segítségével ki is tudjuk mondani: Igen, Atyám, most magadhoz szólítasz. Legyen meg a Te szent Akaratod. Először is elfogadom azokat a szenvedéseket, amelyekkel most meglátogatsz. És indulok Hozzád, hogy örökre Veled lehessenek.

„Lelki végrendeletemként (rátok) hagyom mindazt, ami „A papokhoz, Szűzanyánk szeretett fiaihoz” (című) könyvben meg van írva, és megerősítem, hogy a benne foglalt üzeneteket én „belső hangok” formájában kaptam”. Tehát Gobbi atyánk halála előtt is megerősítette, hogy azok az üzenetek, melyeket a KÉK KÖNYV tartalmaz, nem valami kitaláción alapulnak, és nem is valami „irodalmi műfajt” képeznek, hanem belső hang formájában Égi Édesanyánktól kapta. Végül is Mozgalmunk lényege ezen alapszik: valóban Mária ihlette-e Gobbi atyát, az Ő sugallatain alapszanak-e ezek az üzenetek vagy nem. Itt valóban Szűzanyánk működött-e vagy nem? És Gobbi atyánk az „utolsó szó jogán” megerősítette, hogy **igen!** Fő felelősünk nem áltatott bennünket, hisz Isten ítélőszéke elé készülődve is ezt megerősítette. Most odaát is vállalja ennek a felelőségét.

Fülem hallatára többször elmondta, mikor a papok rákérdeztek: -Gobbi atya, mondjad csak, biztos-e az, hogy a Szűzanya szól hozzád, vagy csak ezt úgy mondod nekünk?

Ilyenkor teljesen nyugodtan így felelt nekik: mondjanak csak az emberek, amit akarnak. De tegyük fel: egy üvegben van valami átlátszó folyadék, és arra ráírják, hogy „ásványvíz”. Ezek után valaki megissza, és az asztal alatt köt ki. Akkor az üveg tartalma micsoda? Valóban „csak ásványvíz lenne”, mert azt írja rajta? Nem, mert valami más volt benne. (Pálinka, mert berugott tőle – szerző megjegyzése).

Más szóval Gobbi atya a halála előtt is újra megerősítette, hogy azok a Kék Könyvben levő üzenetek Szűzanyától sugalmazottak. Tőle kapta „belső

hang” formájában. És nemzetközi felelősünk így indult a Mennyei Atyánkkal való találkozásra.

„Kérem, hogy az (értem bemutatott) gyászmise után a hála lelkületeként énekeljétek el mindnyájan az Úrnak és a Szűzanyának a Magnificat-ot... (Magasztalja lelkem az én Uramat)”... És amikor Gobbi atya holttestét június 30-án áthozták Collevaleza-ba és ott a Mozgalmunk felelőseivel koporsója előtt érte mutattuk be a szentmisénket, a szentmise végén közösen elénekeltek ezt az éneket. Mozgalmunk felelőse gyakran énekelte és énekelte ezt a gyönyörű éneket, melyet a Szűzanya mondott, amikor Erzsébetet meglátogatta és méhében az Isten-gyermekeket hordozta. Ez az ének találóan mutatja, hogy az Úr a kicsinyeket felemeli, a nagyokat letaszítja. Gobbi atya is átérezte, gyengeségét, törekénységét, azt a tényt, ami miatt Mária kiválasztotta őt: „Fiam, egyszerű az oka annak, hogy téged választottalak: mert te vagy a legszegényebb, a legkisebb, a legkorlátozottabb, emberileg a legalkalmatlanabb. Azért választottalak, mivel életedben már sikerült Ellenfelemnek győzelmet aratni feletted. Engedtem, hogy előre átéld, amit majd legnagyobb diadalom pillanatában teszek” (1975. 10. 18.).

Ha engedjük, hogy bennünk is a Szűzanya működjön, akkor mi is átéljük azt, hogy a Mindenható minket is felemel, mibennünk is „nagyot művel”. Mi is Máriával énekelhetjük a mi kis „magnificat”-unkat.

„Egy nagyon egyszerű temetést kérek: a virágok helyett kérem, hogy a szeretet tetteit tegyétek. Vágyom, hogy Dongóban temessenek el a Könnyek Anyja Szentélyében a Megfeszített Oltárának a lábainál. Ha ez nem lenne lehetséges, kérek ideiglenes temetést a Papság kápolnájában a Dongo-i temetőben”. Gobbi atya nem kért fényes temetést, inkább jótetteket, meg imát. Egész életében Szűzanyánkkal élt, Őrá bízta magát. Hányszor ismételte II. János Pápa jelmondatát: „totus tuus” (teljesen a tied”, Szűzanyám). Halála után is teljesen a Szűzanyáé akart lenni. Ezért kérte, hogy egy kedves Mária kegyhelyen temessék el, tehát Máriához közel. Végül is Dongo-ban temették el ez év július 2-án, a hónap első szombatján.

„Ahogyan az életem minden pillanatát felajánlottam, úgy ajánlom Mária Szeplőtelen Szívének az átmenetelemet a földről a Mennysországba és az időből az örökkévalóságba”. Tehát Gobbi atya a halála pillanatát is a Szűzanyára bízta, hogy segítse őt, hogy minél hamarabb bejuthasson a Mennysországba. Emlékszem, többször elmondta, hogyan néz ki egy olyan ember halála, aki

földi életében Máriának ajánlotta magát, Vele élt, és gyakran kérte minden „Üdvözlégy Máriában”, hogy „Asszonyunk Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, **imádkozzál érettünk, bűnösökért most és halálunk óráján. Amen**”. Ha egy lélek rendszeresen imádkozza ezt, és szívből kéri, hogy Mária mindig, de különösen a halála óráján tegye meg ezt, akkor Égi Édesanyánk ezt a kérését komolyan veszi. Amint közeledig a Mária gyermekének a halála, olyankor próbál a Gonosz legjobban támadni. Tudja, hogy ez az utolsó lehetőség. De Mária megjelenik és onnan a Sátánnak távoznia kell. Mária karjai közé veszi gyermekének a lelkét, és Ő viszi a külön ítéletre Szent Fia elé. Mikor Jézus meglátja Édesanyja karjai között a megholt lelkét, azt Mária karjai közül nem tépi ki és nem dobja az örök kárhozatba. Ezt nem teszi, mert szereti az Édesanyját, hanem Édesanyjára mosolyog, és azt mondja: -Édesanyám, ez az ember a földi életében neked ajánlotta magát, és a Tied volt. Most is legyen a Tied a Mennysorszámban egy örökkévalóságban keresztül.

Erre Mária karjai közt viszi ezt a gyermekét a Mennysorszámba. Máriával az örök üdvösség elnyerése sokkal könnyebb.

„Megköszönöm mindenkinek a (tőlük) kapott jót. Bocsánatot kérek azoktól, akiket akaratom ellenére is megsértettem”. Gobbi atya mindenkinek még egyszer mindent megköszönt, bárki bármekkora jót is tett neki. De tudja, hogy mindenkiben adódik gyengeség, tehát őbenne is. És hát másoknak is okozott, okozhatott szomorúságot, megbánthatott egyeseket, ha nem is akarta. És mindenkitől bocsánatot kért, hogy mindenkivel kibékülve jelenhessem meg az Örök Bíró ítélőszéke előtt. Bárcsak mindannyian mindenkinek szívből meg tudnánk bocsátani. De más lenne az élet. De sok veszekedés, szét-húzás szűnne meg sok családban, sok közösségben. Az ilyen embereknek a Mennyei Atya is könnyedén megbocsát.

„Mindazoknak, akik a Máriás Papi Mozgalomhoz és a Máriás Mozgalomhoz tartoznak, rendkívüli védelmemet és egy rendkívüli segítségemet ígérem a Mennysországból, ahova bízom, hogy bejutok az Úr irgalmából és a ti imádotok segítségével”. Gobbi atya nem akar elhagyni bennünket. A szeretet a halállal sem szűnik meg. Még odaíráról is segíteni akar. Ha ez az Úr Akarata, akkor ezt meg is fogja tenni. Akik bejutnak a Mennysorszámba, és én személy szerint meg vagyok győződve, hogy ő már odajutott, akkor ő nem csak a Jóistent szereti, hanem a Jóistenben minket is, akik még a „földi vándor utunkon járunk”. Amennyire odafentről csak teheti, segíteni akar, rendkívüli módon védelmezni akar bennünket a Gonosz csábításai, kelepccéi ellen,

hogy mi is egyszer majd odafenn találkozunk Stefano atyánkkal. Ha pedig ő már bejutott a Mennysorszámba, akkor Isten színe előtt van, és közbenjár értünk és a Mozgalmunkért. Tehát kérhetjük az ő segítségét, az ő közbenjárását Istennél.

„Üdvözöllek benneteket, (arra) várakozva, hogy mindannyian találkozzunk a Mindenszentek Királynője dicsőséges palástja alatt és megáldalak benneteket Az Atya és a Fiú és a Szentlélek Nevében. Amen. Stefano Gobbi Atya”. Végrendeletemben Gobbi atya még egyszer üdvözlöl bennünket, és várva várja azt a pillanatot, hogy majd odaát a Mennysorszámban találkozni fogunk Szűz Mária palástja alatt. Felelőnk célja, hogy mindannyian eljussunk oda. Senki közülünk el ne kárhozzon, hanem üdvözljön. Ő most már tisztán látja, hogy a mi földi életünk, ha szépen megy is, csak „siralom völgye” a Mennysországhoz képest. Utoljára még egyszer áldását küldi felénk, hogy Isten kegyelmében kapaszkodva biztosan haladhassunk az örök boldogság felé, ahol örökre együtt örvezzhetünk, aminek soha sem lesz vége.

Végezetül elmondhatjuk, hogy Gobbi atya még a halálában is bátorít, hogy Égi Édesanyánkkal éljünk. A Máriás Papi Mozgalmunk elsősorban a Szűzanyánktól ered. Felelőnk csak eszköz volt, de nagyon jó eszköz a Szűzanya kezében. De miután átköltözött az örökkévalóságba, Gobbi atyánk továbbra is segíteni és védeni szeretne bennünket, ha ez Isten Akarata. Hogy neki is át kellett lépnie az örökkévalóság küszöbét, azt elfogadja. Azonban onnan is támogatni akar bennünket, hogy a Szűzanya Szeplőtelen Szívében valóban megtaláljuk a biztos menedékünket e nehéz időkben. Most már odafentről reménykedve vár ránk, hogy újra találkozhatunk vele Égi Édesanyánk palástja alatt, de akkor már, mint üdvözültek, és együtt örülhessünk egy örökkévalóságban keresztül.

Sóti János SJ, magyarországi felelős

***

Szolgád vagyok

Ó, nagyirgalmasságú Szűz Mária, anyja minden századok Megváltójának, e naptól kezdve őrizd meg engem szolgálatodban, s minden ügyemben (szükségemben) légy mellettem édességes védelmezőként. Mostantól kezdve Isten után téged szeretlek a legjobban, rád hagyatkozom, hogy szolgád legyek, s tulajdonod örökre.

Szent Odilo (962-1049)

A r ó z s a f ü z é r

Lourdes-i zárándoklatunk

Az idén májusban részt vettünk egy zárándoklaton, amelyet a Makrovilág Utazási Iroda szervezett. Bár nem először voltunk Lourdes-ban, még sem tartjuk feleslegesnek azt a kis beszámolót.

Lourdes a Szűzanya városa. Itt nyilatkoztatta ki Bernadettnek: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.”

Lourdes mindig ugyanaz, ugyanakkor mindig új a zárándokok számára. Ez utóbbi főleg lelkiekben.

Nem véletlen, hogy évente több milliónyian keresik fel. Zárándokok, turisták egyaránt.

A Pireneusok tövében lévő kis város maga is tartogat számunkra új felfedezéseket.

Középpontja a barlang a (Grotta), ahol a jelenések történtek. A barlang közel esik a Gave folyóhoz, ebbe ömlik bele a Bernadett által felfedezett gyógyító víz. Az akkori kis forrás – amit a Szűzanya mutatott meg Bernadettnek, hogy hol „kaparjon a földben” – maga is egy hatalmas folyóvíznek felel meg, mennyiségét tekintve. (A vízvételi csapok, és fürdők ebből táplálkoznak.)

A barlangtól nem nagy távolságra emelkedik a háromszintes Bazilika. Bennük szinte folyamatosan szentmisék folynak, a világ különböző nyelvein, (spanyolul, franciául, németül, olaszul – időnként magyarul is.) Gyónási lehetőség szintén több nyelven.

Nem ismertetem magát a várost, mert látni kell, el kell menni.

A csodás gyógyulások terén igen óvatos az Egyház. Számuk több százra tehető, közülük 64-et ismer el az Egyház egy szakértőkből álló orvos csoport alapos vizsgálata alapján. (Ebben bárki, aki orvos, ateista orvosok is! részt vehetnek.)

A lelki gyógyulások, megterések, ennél is jóval többen lehetnek. Közülük csak egyet említek: Alexis Carrel Nobel díjas orvost.

Magam még közéjük sorolom Zolát is, aki egyáltalán nem szimpatizált az Egyház püspökeivel, papjaival. 1862-63-ban azért utazott Lourdes-ba, hogy leplezze a „csalást”. Szemtanúja volt egy csodás gyógyulásnak, le is írja. Még ekkor is ingadozó volt. Lelkét azonban már megérintette „valami.” Visszatérve

Párizsba kilépett az ateista akadémia tagjai közül, Denise lányát beíratta hittanra. – Úgy vélem, gúnyolódásai helyett az utóbbiakat tartja számon Isten.

Az ismert megtérőket nem sorolom tovább.

Lourdes-ból Nevers-be mentünk, ahol Bernadett utolsó éveit töltötte. Teteme ma is épségben látható.

Paray-le-Monial-ba mentünk tovább. Innen indult ki a Szent Szív tiszteletének elterjedése. Alacoque Szent Margitnak jelent meg az Úr és kérte Tőle a Szent Szív tiszteletének elterjesztését az egész világon.

Ars – az egyszerű, „tudatlan” plébánosáról vált nevezetessé, akihez tódultak a gyónók egész Franciaországból. Viennei Szent János holtteste ma is épségben látható.

Egész zárándoklatunk gazdag volt élményekben, hála érte a Szűzanyának, a Jó Istennek.

De hálátlanság lenne, ha nem említenénk meg Marikát (idegenvezetőnket) és a busz két vezetőjét, Sanyit és Gábort. Mert mindenben segítettek, hogy utunk minél tartalmasabb legyen.

Dr. Némegy Gyula és felesége, 2011. május

Vegyetek rész fájdalmamban!

Vegyetek részt fájdalmamban, kedves fiam!

Továbbra is tör szűrja át égi Édesanyátok lelkét.

A gyermekeknek, akiknek megjelentem Fatimában, meg akartam mutatni töviskoszorúval körülvelt Szeplőtelen Szívemet, hogy megértessem velük, mennyire fájdalmasak a sebek, melyek vért fakasztanak anyai Szívemből.

Vegyetek részt fájdalmamban, akik felajánlástokkal együtt meghívást kaptatok, hogy egyre inkább betérjetek Szeplőtelen Szívembe.

Vegyetek részt fájdalmamban, amint a materializmus és élvezethajhászás miatt érzek ezekben a nemzetekben, amelyek évtizedekig éltek az ateista kommunizmus fájdalmas rabszolgaságában.

Szeplőtelen Szívem elnyerte megszabadulásuk nagy kegyelmét.

Az ördögi és a szabadkőműves erők azonban elszabadultak, és ezekben az országokban is elterjesztették a betegséget, ami megfertőzi immár az egész világot, mint a materializmus, az élvezetek és a pénz elkeseredett hajhászása, a kicsapongó és illemsértő szórakozás, a pornográfia és a prostitúció.

Ezek a szegény fiam ezért nagyobb veszélyben vannak és nagyobb az esélyük arra, hogy elveszzenek.

Vegyetek részt fájdalommban, amint az alattomos és ravasz egyházellenesség terjedése miatt érzek.

Az Egyházat itt éveken keresztül üldözték, bebörtönözték, keresztre feszítették és vértanúságra vitték. Mindenekelőtt szeretnék megemlékezni szerett fiamról, Mindszenty József bíborosról, aki példaképek és ennek a véres üldözésnek drága áldozata volt.

Az Egyház ma látszólag szabad, de akadályoztatva van küldetésében a gyakorlati ateizmus, a szekták, a fiatalság közömbössége és nihilizmusa miatt, amiért közülük sokan elhagyják vallásukat, és így nagyon kevés a szerzetesi és a papi hivatás.

Vegyetek részt fájdalommban, mert itt a szabadkőművesség uralkodik okkult hatalmával, ami a szokások elhagyásához, az erkölcsi érzék elvesztéséhez, a szexuális szabadosság magasztalásához, válásokhoz, születésszabályozáshoz és az egyre terjedő és a törvényesített abortuszhoz vezet.

Értsétek meg ezért, hogy a kommunizmus bukása, ami itt 1989-ben történt meg Szeplőtelen Szívem különleges közbelépésére, csak jele és elővételezése az én teljesebb és nagyobb győzelmeknek.

Ez a győzelem az egész világban a gyakorlati ateizmus bukásával, a szabadkőműves és sátáni erők vereségével, a gonosz hatalmak megdöntésével és Isten teljes diadalával fog bekövetkezni az irgalmas nagy büntetés által megtisztult világban.

Ezért meghívlak benneteket a gyermeki ráhagyatkozásra, a bizalomra és nagy reménységre!

Szeplőtelen Szívem a ti biztos menedéketek, ahol megvigasztallak és megvédelek, oltalmazlak és felkészítelek benneteket, hogy megérjétek az isteni irgalmasság remélt és várt diadalát a világban.

(Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, Magyarország, Debrecen, 1996. szeptember 15., A Fájdalmas Szűzanya ünnepe)

***

Hitéletünk vasárnaptól vasárnapig

Milyen jó lenne, ha a vasárnapi evangéliumra, annak kifejtésére oly mértékben tudnánk figyelni, hogy az egész hétre lelki táplálékot tudjon adni. Ehhez jó, ha például a vasárnapi ebédnél, vagy vacsoránál át tudjuk beszélni, hogy kinek milyen elképzelése van, az evangélium alapján mire gondol különösen odafigyelni a vasárnapot követő dolgos hétköznapokban.

Jánossy Gábor